

VI Forum Opolskich Środowisk Literackich pod hasłem "Dodaj poezji, wsyp szczyptę prozy, dorzuć garść komiksu... czyli Różnorodność opolskiej literatury". Od lewej: Janusz Orlikowski, Artur Kloś, Jarosław Wasik, Jakub Ćwiek (fot. Mateusz Łuczak, z archiwum WBP w Opolu)

W numerze m.in.:

Karina Fedynyszyn, Joanna Sprycha

Kulturotwórcza rola Biblioteki Głównej Politechniki Opolskiej na przykładzie wystaw prac malarskich w minigalerii Galimatias

Justyna Jurasz

Pomaganie biblioterapią – „Książka lekiem na niepokoje codzienności” – relacja z II Opolskiej Konferencji Biblioterapeutycznej w PBW w Opolu

Violetta Łabędzka

Noc Bibliotek – Noc Fantastyki w Wojewódzkiej Bibliotece Publicznej w Opolu

Katarzyna Ostrowska-Pałyga

„Giełda pomysłów” w WBP w Opolu - prezentacje opolskich bibliotek publicznych

Cykl OPOLSKIE BIBLIOTEKI XXI WIEKU

Więcej artykułów spis treści

**"Bibliotekarz Opolski" - internetowe pismo Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej
im. Emanuela Smołki w Opolu**

Numer 3/2015 ukazał się w internecie 6 lipca 2015

"Bibliotekarz Opolski" jest dostępny na licencji Creative Commons Uznanie autorstwa 3.0 Polska

ISSN 2083-7321

Redakcja:

Wojewódzka Biblioteka Publiczna w Opolu

Barbara Giedrońc
Agnieszka Hałubiec
Hanna Jamry
Violetta Łabędzka
Małgorzata Pindera
Piotr Polus

Biblioteka Uniwersytetu Opolskiego

Beata Śliwińska

Biblioteka Główna Politechniki Opolskiej

Bożena Budrewicz

Państwowa Medyczna Wyższa Szkoła Zawodowa w Opolu

Bożena Ratajczak-Olszewska

Pedagogiczna Biblioteka Wojewódzka w Opolu

Dagmara Kawoń-Noga

Skład:

Łukasz Brudnik
Agnieszka Hałubiec

Adres redakcji:

Wojewódzka Biblioteka Publiczna im. Emanuela Smołki w Opolu
45-081 Opole, ul. Piastowska 18-20
tel. (77) 453 64 75
e-mail: redakcja@bibliotekarzopolski.pl

www.bibliotekarzopolski.pl

SPIS TREŚCI

Od Redakcji	4
--------------------------	---

BIBLIOTEKA

<i>Karina Fedynyszyn, Joanna Sprycha, Kulturotwórcza rola Biblioteki Głównej Politechniki Opolskiej na przykładzie wystaw prac malarskich w minigalerii Galimatias</i>	5
--	---

OPOLSKIE BIBLIOTEKI XXI WIEKU

<i>Agnieszka Hałubiec, Gminna Biblioteka Publiczna w Branicach w nowej odsłonie</i>	10
<i>Małgorzata Skowronek, Miejska i Gminna Biblioteka Publiczna w Prudniku – rok w nowej siedzibie</i>	14

Relacje

<i>Justyna Jurasz, Pomaganie biblioterapią – „Książka lekiem na niepokoje codzienności” – z relacją z II Opolskiej Konferencji Biblioterapeutycznej w PBW w Opolu</i>	18
---	----

<i>Małgorzata Pindera, Ewa Dorosz, Magdalena Mączyńska, Jak to się robi u naszych południowych sąsiadów? Relacja z delegacji do Kladna</i>	23
--	----

<i>Agata Bartosiewicz, Aleksandra Okulus, Przyszłość bibliotek i biblioteki przyszłości</i>	34
---	----

<i>Katarzyna Ostrowska-Pałyga, „Giełda pomysłów” WBP w Opolu. Prezentacje opolskich bibliotek publicznych</i> ..	37
--	----

<i>Violetta Łabędzka, Noc Bibliotek – Noc Fantastyki w Wojewódzkiej Bibliotece Publicznej w Opolu</i>	42
---	----

<i>Alicja Berger-Zięba, Promocja książki <i>Niemoralna gra</i> - Jolanty Kosowskiej-Strzelczyk</i>	47
--	----

<i>Gabriela Kansik, Cztery życia zielonej herbaty, czyli Katarzyna Enerlich w Oleśnie</i>	50
---	----

KOMPUTER W BIBLIOTECE

<i>Łukasz Brudnik, Montowanie filmów z przeznaczeniem do zamieszczenia ich w Internecie</i>	52
---	----

KULTURA: LITERATURA • KSIĄŻKA • CZASOPISMIENICTWO

<i>Małgorzata Pindera, Audiobooki z bibliotecznej kolekcji</i>	68
--	----

<i>Agnieszka Hałubiec, Na regale. Przegląd nowości wydawniczych</i>	71
---	----

KOMUNIKAT Szkolenia dla bibliotekarzy	73
--	----

REGION

<i>Hanna Jamry, Nowości o Śląsku Opolskim - propozycje do księgozbioru podręczne</i>	75
--	----

<i>Regina Kapałka, Znani i nieznanani z regionu – przewodnik biobibliograficzny. Carl Ignatz Adalbert Hermann, malarz z Opola</i>	77
---	----

LOKALNE PRAWO BIBLIOTECZNE	81
---	----

VARIA

W bibliotecznym obiektywie. Spotkania – wernisaże – jubileusze	82
---	----

Od Redakcji

Kolejne miesiące przyniosły wiele wydarzeń w bibliotecznym środowisku. Staramy się pokazać te najciekawsze w tym numerze. Szkolenia, konferencje, ciekawe spotkania autorskie - bibliotekarze opolscy jak zawsze w formie.

Organizujemy i jesteśmy gośćmi ważnych debat nad bibliotekarstwem. Interesującą relację z konferencji w Bratysławie prezentują pracownicy WBP w Opolu w relacji *Przyszłość bibliotek i biblioteki przyszłości...* Udaną konferencję biblioterapeutyczną, połączoną z warsztatami relacjonuje organizator - Pedagogiczna Biblioteka Wojewódzka w Opolu.

O tym jak można aktywizować użytkowników bibliotek i proponować im nietuzinkowe zajęcia, działania, wydarzenia - opowiadali i prezentowali sami opolscy bibliotekarze z bibliotek publicznych podczas *Giełdy pomysłów*, którą co kilka lat organizuje WBP w Opolu, z wielkim sukcesem. Co warto zrobić również u siebie i z jakich pomysłów skorzystać piszemy w relacji ze spotkania.

W tym numerze prezentujemy również kolejne biblioteki publiczne naszego województwa, które w nowych siedzibach po gruntownych remontach, oferują dziś swoim czytelnikom usługi najwyższej jakości. W ramach cyklu *Opolskie Biblioteki Publiczne XXI wieku* - prezentują się Gminna Biblioteka Publiczna w Branicach i Miejska i Gminna Biblioteka Publiczna w Prudniku.

Maj-czerwiec to czas ważnych imprez biblioteczných, które pokazują możliwości i kreatywność naszego środowiska. Noc Kultury, Noc Bibliotek to wyjątkowe wydarzenia, które przyciągają dzięki bogatej ofercie w niecodziennych godzinach, w których można bibliotekę odwiedzić. Fantastyczna Noc Bibliotek w WBP w Opolu była prawdziwą atrakcją, o której również piszemy w bieżącym numerze.

Oprócz wspomnianych wydarzeń, działo się jeszcze wiele innych ważnych imprez. Zapraszamy również do naszych stałych bloków regionalnych i recenzenckich.

Redakcja Bibliotekarza Opolskiego

- BIBLIOTEKA-

Karina Fedynyszyn, Joanna Sprycha
Oddział Informacji Naukowej i Promocji,
Biblioteka Główna Politechniki Opolskiej

Kulturotwórcza rola Biblioteki Głównej Politechniki Opolskiej na przykładzie wystaw prac malarskich w minigalerii Galimatias

Biblioteka Politechniki Opolskiej wpisuje swoje działania w aktualne wymagania stawiane tego rodzaju instytucjom. Współczesna biblioteka nie może być tylko miejscem z książkami i bibliotekarzami dbającymi o powierzone im zbiory. Zgodnie z wytycznymi „Kodeksów etyki bibliotekarskiej na świecie”: Bibliotekarze i pracownicy informacji naukowej mają za zadanie rozpoznawać, zaspokajać i rozwijać potrzeby informacyjne, edukacyjne, naukowe, kulturalne, estetyczne i rozrywkowe. Szczególną ich powinnością jest stwarzanie możliwości swobodnego dostępu do narodowych i światowych zasobów informacyjnych oraz ochrona i transmisja społeczna dziedzictwa kultury i nauki.¹

Spółeczność akademicka oprócz oczywistego zainteresowania nauką posiada potrzeby kulturalne, które biblioteka powinna w miarę możliwości zaspokajać. Stąd pomysł na utworzenie w Bibliotece Politechniki Opolskiej minigalerii Galimatias, której celem jest przekaz treści edukacyjno-rozrywkowych oraz kulturalno-estetycznych.

Tematyka i rodzaj wystaw tworzą szeroki wachlarz; są to wystawy posterowe, najczęściej jubileuszowe, tworzone przez bibliotekarzy, ekspozycje fotografii, prac dziecięcych oraz wystawy malarskie. Działalność minigalerii zainaugurowała 26 kwietnia 2011 r. prezentacja posterowa pt. „Jan Paweł II w naszej pamięci” związana z jego beatyfikacją. W Galimatiasie wystawiają swoje prace studenci i pracownicy Politechniki Opolskiej, a także jej sympatycy oraz zaprzyjaźnieni artyści.

Pierwszą ekspozycję prac malarskich można było podziwiać podczas Opolskich Spotkań z Historią i Kulturą Kresów. Biblioteka zorganizowała wystawę obrazów Józefa Lewczaka pt. „Uroki Lwowa”, której wernisaż miał miejsce 29 października 2013 r. Z uwagi na zdolności artystyczne autor dużo malował oraz projektował, by po zakończeniu kariery zawodowej zająć się wyłącznie sztuką. W centrum jego zainteresowań znajduje się architektura zabytkowa. Równie chętnie maluje portrety oraz pejzaże. Swoje obrazy wystawiał na ponad dwudziestu wystawach indywidualnych oraz stu wystawach zbiorowych w kraju i za granicą. Wystawa poświęcona lwowskiej architekturze cieszyła się dużym zainteresowaniem.

Mając na uwadze popularność jaką cieszyła się pierwsza wystawa malarstwa, biblioteka postanowiła zorganizować następny wernisaż 20 listopada 2013 r. Swoje obrazy wystawiała w galerii bibliotecznej pani Helga Maria Radochońska, mieszkanka opolskiego Osiedla Armii Krajowej. Od najmłodszych lat życia – poprzez szkołę podstawową, średnią, potem lata pracy zawodowej pasją jej życia był rysunek i malarstwo, której do dziś poświęca każdą wolną chwilę. Do momentu podjęcia nauki warsztatowej w Prywatnej Szkole Rysunku i Malarstwa

¹ Kodeks etyki bibliotekarza i informacji naukowej. W: Kodeksy etyki bibliotekarskiej na świecie. Red. Z. Gębołyś, J. Tomaszczyk, Warszawa: SBP 2008, s. 226

w Krakowie, a następnie na Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu twórczość jej zaliczała się do amatorskiej, obecnie można zaliczyć do profesjonalnej.

Architektura Lwowa widziana oczami J. Lewczaka
[fot. J. Sprycha]

Dorobek artystyczny H. M. Radochońskiej jest imponujący, a obrazy powstają często jako cykle, wynikając z potrzeby rozwinięcia rozpoczętej na poprzednim płótnie myśli. Choć głównym tematem kilkudziesięciu, zgromadzonych w galerii Galimatias prac był pejzaż (głównie górski, nierzadko mroczny), to malarka sportretowała także świat podwodny, z jego niezwykłymi, podpatrzonymi – jak przyznała – w programach przyrodniczych formami, oraz postaciami nurków. W wernisażu wzięło udział liczne i wierne grono wielbicieli talentu pani Helgi.²

Niezwykła wizja malarska H. M. Radochońskiej znalazła liczne grono zainteresowanych [fot. J. Sprycha]

Dużym wyzwaniem dla bibliotekarzy była organizacja wystawy malarskiej „W prześwicie” dla zaprzyjaźnionej autorstwa pani Jolanty Hęciak-Morzyk, której otwarcie miało miejsce 15 maja 2014 r. Pani Jola jest plastykiem w Sekcji Promocji i Kultury Politechniki Opolskiej. To jej inwencji twórczej swój niepowtarzalny charakter zawdzięczają wystawy, plansze, konferencje naukowe, tablice informacyjne, banery i scenografie akademickich uroczystości. Bardzo często współpracuje z biblioteką, z tym większą przyjemnością została zorganizowana dla niej ta wystawa. Jako artystka najchętniej posługuje się techniką pasteli i akwareli. Jej największą inspiracją, a jednocześnie odskocznią i relaksem jest kontakt ze światem przyrody.³

² Sekcja Promocji i Kultury Politechniki Opolskiej. Łany płócien, rafa farb. Wiadomości Uczelniane [on-line], 2013 ; [dostęp: 28.05.2015]. Dostępny w World Wide Web : <http://wu.po.opole.pl/lany-plocien-rafy-farb/>

³ Sprycha, Joanna. Otwarcie wystawy "W prześwicie" [on-line], 2014 ; [dostęp: 28.05.2015]. Dostępny w World Wide Web : <http://www.bg.po.opole.pl/index.php/pl/247-jola>

Twórczość pani Jolanty Hęciak-Morzyk jest dobrze rozpoznawalna nie tylko w Opolu; charakteryzujące się ujmującą lekkością prace artystki zdobią prywatne kolekcje w Pradze, Francji i Kanadzie. Wydarzenie przyciągnęło prawdziwy tłum gości, a ilu gości – tyle słów zachwytu. „Wszystkie akwarele są świetne – ocenił wiceprezes opolskiego Związku Artystów Plastyków – Polska Sztuka Użytkowa pan Józef Lewczak – ale część po prostu mistrzowska.” Wystawę tworzyło blisko 30 prac, które powstały na przestrzeni ostatniego roku. „Moje akwarele nie są inspiracją do innego postrzegania rzeczywistości – skomentowała wystawę autorka – ale są moim osobistym jej zapisem. Chciałam pokazać przez nieprzemijające piękno krajobrazu i architektury, z bogactwem barw, dekoracji i mojego ulubionego światłocienia. Pragnęłam oddać klimat i urok zaułków, i uliczek. A także by prace były zapisem miejsc, do których chciałabym powrócić.” Ci, którzy znają panią Jolantę mówili, że prace doskonale oddają jej wrażliwość. „One wwiercają mi się w duszę – powiedziała Marta Pawłowska z Instytutu Konfucjusza Politechniki Opolskiej.”⁴

J. Hęciak-Morzyk i jej subtelne akwarele [fot. S. Dubiel]

W lutym 2015 r. po raz kolejny wystawiał swoje prace Józef Lewczak. „Malownicze widoki Opola” to cykl obrazów przedstawiający piękno zawarte w architekturze, placach i parkach naszego miasta, który powstał nie tylko po to, by oddać urodę Opola, ale także po to, by jego mieszkańcy zatrzymali się na chwilę w zachwycie nad jego wspaniałymi zabytkami. Wyjątkowy talent i zaangażowanie artysty podkreślili zaproszeni goście, m.in. Adam Zbiegieni, prezes Związku Polskich Artystów Plastyków Polska Sztuka Użytkowa O/Opole oraz Henryk Wierny, serdeczny przyjaciel, a także sponsor.⁵

Wystawę można było podziwiać od 24 lutego 2015 r., a przechodzący korytarzem czytelnicy biblioteki nieustannie zatrzymywali się, rozpoznając na płótnach znane im miejsca.

Na odmalowaną w detalach, piękną, miejscami przypominającą Paryż, miejscami Florencję, ale w większości unikalną architekturę Opola – Józef Lewczak spojrział okiem i artysty i inżyniera, związanego zawodowo z budownictwem, i wielokrotnie wyróżnianego za swoją pracę.⁶

⁴ Sterniuk-Gronek, Lucyna. Piękno „W prześwicie”. Wiadomości Uczelniane [on-line], 2014 ; [dostęp: 28.05.2015]. Dostępny w World Wide Web: <http://wu.po.opole.pl/piękno-w-przeswicie/>

⁵ Sprycha, Joanna. Otwarcie wystawy malarskiej J. Lewczaka "Malownicze widoki Opola", 24.02.2015 [on-line], 2015 ; [dostęp: 28.05.2015]. Dostępny w World Wide Web : <http://www.bg.po.opole.pl/index.php/pl/312-otwarcie-wystawy-malarskiej-j-lewczaka-malownicze-widoki-opola-24-02-2014>

⁶ Sterniuk-Gronek, Lucyna. Canaletto Opola. Wiadomości Uczelniane [on-line], 2015 ; [dostęp: 28.05.2015]. Dostępny w World Wide Web: <http://wu.po.opole.pl/canaletto-opola/>

Miejsca mijane co dzień docenione pędzlem J. Lewczaka [fot. J. Sprycha]

Odmianą wizję rzeczywistości ukazała nam pani Monika Ratajczak w swojej ekspozycji pt. „Czas przestrzeni”, której wernisaż miał miejsce 27 marca 2015 r. Wśród wystawionych obrazów można było zagubić się gdzieś pomiędzy czasem a przestrzenią.

Monika Ratajczak uczestniczyła w wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych. Wielokrotnie brała udział w plenerach krajowych i międzynarodowych. W pracy twórczej stosuje różne techniki i wykorzystuje różnorodne środki przekazu. Obecnie studiuje na IV roku ASP we Wrocławiu. Rozpoczęcie studiów stało się momentem zwrotnym w jej życiu, a malowanie jest jej najważniejszą pasją. Tematem najnowszych prac malarki jest czas i przestrzeń stanowiące nawiązanie do malarstwa plenerowego, które ma bardzo duży wpływ na jej twórczość. Inspiruje się pejzażem, architekturą i przyrodą. Odchodząc od realistycznego przedstawienia rzeczywistości na rzecz ekspresji, pani Monika wyraża swoją wrażliwość, osobowość i temperament. Maluje obrazy za pomocą szerokich pędzli i szpachli, nakładając kolor na płótno w postaci szerokich plam. Tytułowy czas przestrzeni, to między innymi nawiązanie do poszukiwań środków wyrazu, czyli wykorzystania techniki olejnej i odwrotności koloru do przedstawianych obrazów.⁷

M. Ratajczak wśród swych niezwykle ekspresyjnych prac [fot. J. Sprycha]

⁷ Fedynyszyn, Karina ; Sprycha, Joanna. „Czas przestrzeni” w bibliotece. Wiadomości Uczelniane [on-line], 2015 ; [dostęp: 28.05.2015]. Dostępny w World Wide Web:<http://wu.po.opole.pl/czas-przestrzeni-w-bibliotece/>

Drugą inicjatywą wystawienniczą pani Helgi Marii Radochońskiej w galerii Galimatias była wystawa „Przestrzenie pustynne”, której wernisaż miał miejsce 15 maja 2015 r.

Przewodnim tematem wystawy był pejzaż pustynny; są to pustynie piaszczyste, skaliste, ale pustynią są też według wizji artystki niezmiernie poacie lodowców czy wody, czyli przestrzeń, która swym brakiem granic niesie z sobą tajemnicę. Inspirację autorka czerpie z własnego wyobrażenia natury, przyrody i całego otaczającego ją świata. Jej twórczość to malarstwo pejzażowe olejne, ale nieobca jej również tematyka kwiatów, ptaków, postaci, a także architektury.⁸

Odmienne spojrzenie na przestrzeń w malarstwie H. M. Radochońskiej [fot. J. Sprycha]

Zorganizowanie wyżej opisanych wystaw dowiodło, że taka forma komunikowania się z użytkownikiem ożywia działalność biblioteki, a jednocześnie jest jej promocją. Przy okazji wernisaży odwiedzają bibliotekę goście ze środowiska akademickiego, bibliotekarskiego oraz lokalnej społeczności. Najważniejszą jednak jej rolą jest edukacja kulturalna studentów. Obecne pokolenie młodych ludzi to tubylcy internetowi. Wiedzę, informacje i doświadczenia kulturalne zdobywają w Internecie, a podstawowymi narzędziami poznawczymi dla nich są urządzenia multimedialne.

Gdzie w tym świecie jest miejsce dla instytucji? Jak powinny definiować swoją rolę w sytuacji, gdy zarówno upowszechnianie treści, jak i wiedzy na ich temat, odbywa się przeważnie bez ich pośrednictwa? Jak wybrane podmioty mają budować swój autorytet w sytuacji radykalnego zerwania z ich monopolem?⁹ To pytania, na które biblioteka szuka odpowiedzi.

Biblioteka Politechniki Opolskiej określa między innymi wystawami w minigalerii Galimatias swoją rolę jako instytucji; mimo iż jest biblioteką naukową uczelni technicznej wspomaga wychowanie kulturalne studentów. Umożliwia bezpośredni kontakt z malarstwem, jednocześnie koegzystując z Internetem. Wszelkie informacje o organizowanych wystawach i wernisażach umieszczane są na stronie internetowej i Facebooku biblioteki oraz w czasopiśmie elektronicznym Politechniki Opolskiej „Wiadomości Uczelniane”.

⁸ Sprycha, Joanna. Bezmiar przestrzeni pustynnej [on-line], 2015 ; [dostęp: 28.05.2015]. Dostępny w World Wide Web: <http://wu.po.opole.pl/bezmiar-przestrzeni-pustynnej/>

⁹ Filiciak, Mirosław . Młodzi, media i kultura. dwutygodnik.com [on-line], 03/2010 ; [dostęp: 28.05.2015]. Dostępny w World Wide Web: <http://www.dwutygodnik.com/artukul/970-mlodzi-media-i-kultura.html>

- OPOLSKIE BIBLIOTEKI XXI WIEKU -

Agnieszka Hałubiec

Dział Instrukcyjno-Metodyczny WBP w Opolu

Gminna Biblioteka Publiczna w Branicach w nowej odsłonie

Zmian w infrastrukturze opolskich bibliotek publicznych przybywa. Pojawia się coraz więcej obiektów, które po kompleksowych remontach pozwalają na świadczenie usług bibliotecznych, dostosowanych do różnych potrzeb czytelników. Do grona nowoczesnych bibliotek dołączyła z końcem listopada 2013 roku Gminna Biblioteka Publiczna w Branicach. Biblioteka, która wcześniej mieściła się w niewielkim pomieszczeniu o powierzchni 46 m² otrzymała lokal o powierzchni 120 m². Dzięki temu zwiększyła się paleta usług bibliotecznych. Biblioteka mieści się na parterze kompleksowo wyremontowanego budynku, co ułatwia dostęp osobom niepełnosprawnym.

Wejście do biblioteki (fot. Agnieszka Hałubiec)

Gmina Branice wyznaczyła do remontu budynek, który od lat niszczał. Dzięki zaangażowaniu środków unijnych (Regionalny Program Operacyjny dla Województwa Opolskiego na lata 2007-2013) w kwocie 2.273.658,33 oraz środków własnych Gminy Branice w wysokości 741.379,84¹, obiekt nabrał nowego blasku. Prace remontowo-budowlane były bardzo intensywne, obiekt wymagał generalnego remontu. (Fotograficzny „zapis” prac wokół budynku można znaleźć w Informatorze Branickim nr 6/2013, dostępny również w wersji elektronicznej:).

Ostateczne efekty prac remontowych są bardzo okazałe. Zadbano również o teren wokół biblioteki, wyznaczono miejsca parkingowe, ustawiono ławki, w pobliżu znajduje się również kort tenisowy.

W budynku, na kolejnych kondygnacjach, mają siedzibę inne instytucje, które działają na rzecz lokalnej

¹ Dane z Informatora Branickiego nr 6/2013, s. 2.

społeczności. Została również przygotowana sala konferencyjna przeznaczona na organizację spotkań i szkoleń, z której mogą korzystać organizacje non-profit.

Biblioteka dysponuje dużym, przestronnym lokalem, w którym każdy czytelnik znajdzie miejsce dla siebie. Dostęp do nowych technologii czyni z biblioteki miejsce nowoczesne, odpowiadające na współczesne potrzeby czytelników w różnym wieku. W poprzednim lokalu nie było możliwości, aby stworzyć czytelnię internetową czy wygospodarować odrobinę przestrzeni dla najmłodszych czytelników. Nowe pomieszczenie daje już te szanse i zostały one w pełni wykorzystane z sukcesem.

Największą część w przestrzeni bibliotecznej stanowi wypożyczalnia z wolnym dostępem do półek oraz miejsce na księgozbiór podręczny wraz z nowymi ladami bibliotecznymi. Zakupione zostały także nowe regały.

Miejsce pracy bibliotekarzy i obsługi czytelnika (fot. Agnieszka Hałubiec)

Estetyczne i przyjazne wnętrze sprzyja wyborom czytelniczym. Odwiedzający mogą swobodnie poruszać się pomiędzy regałami w poszukiwaniu nowych lektur. Dyskretne „zielone” akcenty i ciekawe kolorystyczne rozwiązania z elementami czerwieni nadają przestrzeni rys nowoczesności i jednocześnie przytulność, tak potrzebą w oswojaniu przestrzeni. Duże okna doświetlają lokal, czego również brakowało w poprzedniej siedzibie biblioteki.

Wypożyczalnia GBP w Branicach (fot. Agnieszka Hałubiec)

Swoje miejsce mają również najmłodsi czytelnicy, dla których został zaaranżowany kącik czytelniczy, wyposażony w dziecięce mebelki, przy których mogą być prowadzone dodatkowe zajęcia. Najważniejszą część tego miejsca stanowi jednak księgozbiór dostosowany do potrzeb czytelnika dziecięcego. Wyodrębniony księgozbiór ułatwia poszukiwanie ciekawej lektury adekwatnie do wieku czytelnika. Młodzież często zagląda po lektury szkolne, ale nie tylko.

Miejsce dla najmłodszych czytelników (fot. Agnieszka Hałubiec)

Dużym zainteresowaniem cieszy się czytelnia internetowa, wyposażona w 5 nowych komputerów. Biblioteka udostępnia również sprzęt reprograficzny. Z dostępu do internetu korzysta młodzież jak również dorośli użytkownicy.

Dla czytelników, którzy chcą skorzystać ze zbiorów na miejscu, zapoznać się z nowościami, przysiąc i poczytać prasę, zostało również przygotowane miejsce czytelniane.

Czytelnia internetowa (fot. Agnieszka Hałubiec)

Małgorzata Skowronek
MiGBP w Prudniku

Miejska i Gminna Biblioteka Publiczna w Prudniku – rok w nowej siedzibie

W ubiegłym roku Miejska i Gminna Biblioteka Publiczna w Prudniku została - decyzją Rady Miejskiej - połączona z Prudnickim Ośrodkiem Kultury i zmieniła swoją siedzibę. Nowa siedziba to przede wszystkim udogodnienia dla czytelników i pracowników. W dotychczasowej lokalizacji przy ulicy Zamkowej, mimo znakomitego położenia i dużego metrażu, dalsze prowadzenie działalności bez kapitalnego remontu zabytkowych kamieniczek było niemożliwe.

Niewygodne schody stanowiące wyzwanie nawet dla osób w pełni sprawnych ruchowo, brak możliwości technicznych zainstalowania udogodnień dla ludzi o ograniczonej motoryce oraz zaplecza socjalnego dla czytelników, to tylko część bolączek. Tym bardziej cieszyła nas perspektywa przeprowadzki do lokalu wprawdzie mniejszego i położonego dalej od Rynku, ale za to po remoncie, z zapleczem socjalnym dla czytelników, udogodnieniami dla niepełnosprawnych w postaci podjazdu z tyłu budynku i windy wewnątrz, podwórkiem, na którym można urządzić parking i prowadzić (po zagospodarowaniu) lekcje biblioteczne na świeżym powietrzu, w sąsiedztwie parku i kilku szkół oraz przedszkoli.

Hol biblioteki z dostępem do windy

Przeprowadzka zbiegła się w czasie z reorganizacją Instytucji, ale dzięki zaangażowaniu pracowników i udzielonej nam pomocy przez miasto, spółki gminne oraz Areszt Śledczy, była sprawna i już ostatniego dnia czerwca, pod nowym szyldem, zaprosiliśmy Czytelników do siedziby przy ulicy Mickiewicza 1.

Przystosowanie obiektu do potrzeb biblioteki kosztowało miasto 440 tysięcy złotych, a prace wykonał prudnicki Zarząd Budynków Komunalnych w ramach swoich zadań statutowych, korzystając z pomocy 16 bezrobotnych.

Dostaliśmy również dofinansowanie na doposażenie Biblioteki – 25 000 złotych w 2014 roku na umeblowanie oraz 15 000 złotych z przeznaczeniem na sprzęt komputerowy w bieżącym roku.

W budynku nadal trwa remont – w drugiej części tworzona jest sala kinowo-widowiskowa – do wykonania zostało m.in. ocieplenie całości i elewacja. Pomimo związanych z tym utrudnień od lipca ubiegłego roku obsługujemy naszych czytelników i przygotowujemy dla nich imprezy biblioteczne, w tym lekcje biblioteczne, spotkania i prelekcje.

Zajęcia plastyczne w Oddziale dla Dzieci

Noc Bibliotek – zajęcia w Dziale Multimedialnym

Impreza plenerowa - Dzień czekolady

Prudniczanie mogą korzystać z naszych agend od poniedziałku do piątku oraz w dwie soboty w miesiącu. Na parterze umieściliśmy Wypożyczalnię dla Dorosłych o powierzchni ponad 210 m², pierwsze piętro to Czytelnia i nowo powstały Dział Multimedialny z Czytelnią Internetową zajmujące łącznie prawie 150 m², najwyżej położony jest Oddział dla Dzieci z salką do zajęć plastycznych, liczący 75 m². Oprócz tego w budynku znajdują się pomieszczenia biurowe i sanitariaty dostępne dla czytelników. Przez rok, który upłynął od przeprowadzki zdołaliśmy „oswoić” nowe miejsce, a i czytelnikom przypadło ono do gustu. Podobają się jasne korytarze i wyremontowane sale, cieszy nowy sprzęt.

Czytelnia

Dział Multimedialny

Wypożyczalnia

- Relacje -

Justyna Jurasz

Pedagogiczna Biblioteka Wojewódzka w Opolu

Pomaganie biblioterapią – „Książka lekiem na niepokoje codzienności” – z relacją z II Opolskiej Konferencji Biblioterapeutycznej w PBW w Opolu

28 kwietnia 2015 roku w PBW w Opolu odbyła się II Opolska Konferencja Biblioterapeutyczna pt., „Książka lekiem na niepokoje codzienności”. Konferencja poświęcona była działalności biblioterapeutycznej nauczycieli, bibliotekarzy i terapeutów. Wzięło w niej udział 150 osób. Uczestników powitała dyrektor PBW w Opolu, dr Dagmara Kawoń-Noga.

Fot. z archiwum PBW w Opolu

Wykład wprowadzający, dotyczący terapeutycznej funkcji książki pt. „**Życie jest sztuką a szczęście wyborem. Książki na receptę, recepta na życie**” wygłosiła dr Wanda Matras, Członek Zarządu Polskiego Towarzystwa Biblioterapeutycznego, Przewodnicząca Zarządu Krakowskiego Koła Biblioterapeutów.

Dr Wanda Matras-Mastelatrz mówiła również o sztuce wyboru, o tym że szczęście zależy od nas, a książki, jak lekarstwa pomagają żyć. Każdy z nas dostaje codziennie 86400 sekund do wykorzystania. Zapytała, co zrobilibyśmy, gdyby na nasze konto niespodziewanie wpłynęła właśnie kwota 86400. Odpowiedzi były różne: jedni pojechaliby w daleką podróż, inni pomogliby najbliższym, a jeszcze inni wydaliby je na własne przyjemności. Na koniec tego ćwiczenia dr Wanda Matras-Mastelarz zadała pytanie: kto powiedział, że sekundy są mniej warte od złotych? To od nas zależy, co z tym czasem zrobimy. Istnieje lekarstwo, które aplikuje się przez ucho – jest nim „słowo”. Pani dr Wanda Matras-Mastelarz mówiła o tym, jak wielką moc mają słowa, można nimi podnieść na duchu, można też boleśnie zranić, ale to od nas zależy, co zrobimy za pomocą słów.

Następnie głos zabrała Genowefa Surniak, Prezes Polskiego Towarzystwa Biblioterapeutycznego, która wygłosiła referat na temat: „**Bajka dobra na niepokoje dziecka**”. Przedstawiła cele i zadania biblioterapii. Najwięcej miejsca poświęciła bajkoterapii, jej roli i funkcji w procesie wychowawczym, terapeutycznym i psychologicznym.

Fot. z archiwum PBW w Opolu

Część referatową konferencji zakończył komunikat, dotyczący wybranych inicjatyw w Pedagogicznej Bibliotece Wojewódzkiej w Opolu, wygłoszony przez Joannę Baran, w którym zaprezentowane zostały przedsięwzięcia o charakterze biblioterapeutycznym i arteterapeutycznym zrealizowane w PBW w Opolu i filiach, a także oferta edukacyjna w zakresie biblioterapii skierowana do różnych grup odbiorców.

Część pierwszą konferencji zakończyło uroczyste otwarcie pierwszej w województwie opolskim Pracowni Biblioterapii przez dyrektora PBW w Opolu dr Dagmarę Kawoń-Nogę i przez Prezesa Polskiego Towarzystwa Biblioterapeutycznego Genowefę Surniak, mieszczącej się w Bibliotece Pedagogicznej w Opolu.

Fot. z archiwum PBW w Opolu

Drugą część konferencji stanowiły warsztaty. Przez 1,5 godziny podczas siedmiu warsztatów uczestnicy konferencji zdobywali praktyczne umiejętności związane z metodyką prowadzenia zajęć z elementami biblioterapii; zapoznali się z różnymi metodami i środkami biblioterapeutycznymi. Warsztaty dotyczyły:

-„Budowania scenariusza zajęć z bajkoterapii” – prowadząca Genowefa Surniak.

Fot. z archiwum PBW w Opolu

-„Siła słów. Umacnianie przez czytanie” (z wykorzystaniem: książki Madonny: "Jabłka Pana Peabody'ego" (warsztat: Po co komu plotka?), "Szklanego Człowieka" Krupskiej, wiersza E. Stachury "Człowiek Człowiekowi" oraz "Ogrodu Dobrych Słów" (z użyciem techniki kamishibai) – prowadząca dr Wanda Matras.

Fot. z archiwum PBW w Opolu

-„Nowe lepsze od...” – prowadząca Paulina Knapik (Nowohucka Biblioteka Publiczna w Krakowie, Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach), Izabela Ronkiewicz-Braġiel (Nowohucka Biblioteka Publiczna w Krakowie).

- „**Codzienna niecodzienność osób z doświadczeniem choroby psychicznej**” – prowadząca Roksana Kociotek (Krakowskie Koło Biblioterapeutów, Instytut Terapii i Edukacji Społecznej – Stowarzyszenie)

- „**O sławnym człowieku, który nie znał swojego imienia**” – prowadząca Urszula Zybura-Zadworna (Koło Wrocławskie PTB)

Fot. z archiwum PBW w Opolu

Fot. z archiwum PBW w Opolu

- **Komputer jako narzędzie pracy z młodym czytelnikiem** – prowadzący Rafał Glapiński (Koło Wałbrzyskie PTB)

- „**Magiczna skrzynko otwórz się**” – prowadząca Zofia Piątkowska-Wolska (Wydawnictwo Tibum – Katowice).

Fot. z archiwum PBW w Opolu

Konferencja zakończyła się podsumowaniem, podczas której uczestnicy warsztatów mogli podzielić się refleksjami dotyczącymi poruszanych zagadnień, oceną warsztatów. Pojawiły się pozytywne opinie dotyczące dużej wartości merytorycznej konferencji, podkreślające jej rolę, w zakresie wzajemnej wymiany informacji i doświadczeń oraz integracji środowiska. Podsumowując spotkanie, dr Dagmara Kawoń-Noga podziękowała wszystkim uczestnikom konferencji, prelegentom oraz osobom odpowiedzialnym za jej przygotowanie. Na stronie www.pedagogiczna.pl została umieszczona fotorelacja z przebiegu II OKB.

Małgorzata Pindera

Dział Udostępniania Zbiorów WBP w Opolu

Ewa Dorosz

Dział Instrukcyjno-Metodyczny WBP w Opolu

Magdalena Mączyńska

Dział Informacji, Bibliografii i Promocji WBP w Opolu

Jak to się robi u naszych południowych sąsiadów?

Relacja z delegacji do Kladna

W dniach 11-14 maja 2015 r. delegacja bibliotekarzy z Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej w Opolu (w składzie: Magdalena Mączyńska z Działu Informacji, Bibliografii i Promocji, Małgorzata Pindera z Działu Udostępniania Zbiorów, Ewa Dorosz z Działu Instrukcyjno - Metodycznego oraz Tadeusz Zarwański z Działu Administracji) odwiedziła partnerską Środkowoczeską Naukową Bibliotekę w Kladnie (Středočeská vědecká knihovna v Kladně). Celem wyprawy była wymiana wzajemnych doświadczeń oraz otwarcie wystawy o polskich laureatach literackiej Nagrody Nobla (przygotowanej przez kierowniczkę Działu Informacji, Bibliografii i Promocji Hannę Jamry i Magdalenę Mączyńską).

Dzień 1 -11 maja

Po kilkugodzinnej podróży zostaliśmy powitani przez bibliotekarzy z Kladna, po czym oprowadzono nas po bibliotece. Już na samym początku urzekł nas secesyjny wystrój budynku połączony z elementami nowoczesności. Zaskoczyła nas także tematyka i charakter prezentowanej we wnętrzach książki wystawy Ivana Komárka.

Środkowoczeska Naukowa Biblioteka w Kladnie

Wystawa Ivana Komáreka

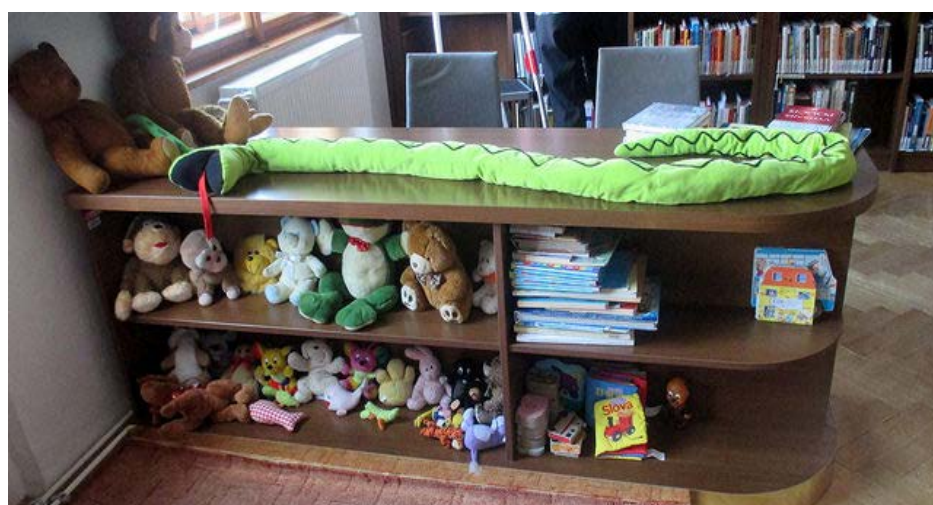
Struktura organizacyjna i wykonywane funkcje SVK w Kladnie są podobne do tych, charakteryzujących naszą bibliotekę. Podstawowa różnica polega na tym, że oddziały biblioteki znajdują się w jednym budynku, natomiast biblioteczne magazyny rozproszone są w różnych częściach miasta, w związku z czym nie wszystkie rezerwacje realizowane są na bieżąco, na niektóre trzeba czekać nawet do dwóch dni.

Dyrektor SVK prezentuje czasopisma w Czytelni

Pomimo tego, że zbiory biblioteczne skierowane są w większości do dorosłego odbiorcy wygospodarowano również kącik dla najmłodszych – z zabawkami, grami, książkami dla dzieci.

Spacerując po mieście zauważyliśmy „Bibliobox” - skrzynkę, umożliwiającą zwrot materiałów bibliotecznych po godzinach otwarcia księżnicy.

Dzień 2 – 12 maja

Dzień rozpoczęliśmy od podróży do oddalonej o około 80 km Biblioteki w Milinie (Knihovna Dr. E. Bořického Milín), która w 2013 roku zdobyła zaszczytne miano Biblioteki Roku (Knihovna roku 2013).

Delegacja przed biblioteką w Milinie

Placówka ta pełni funkcje ośrodka kultury i biblioteki. Na potrzeby centrum kultury zaadaptowany został stary spichlerz. Wnętrze jest nietypowe – niepowtarzalny klimat tworzą drewniane stropy i kolekcja dawnych przedmiotów codziennego użytku (żelazka, narty, maszyny do pisania itp.)

W Centrum oprócz pomieszczeń bibliotecznych mieści się sala sportowa, sala przeznaczona dla mam i ich pociech, pracownia plastyczna dla dzieci wraz w galerią prac. Na zewnątrz znajduje się plac zabaw ze ścianką wspinaczkową, ogródek oraz klatki z sympatycznymi długouchymi futrzakami.

Sala dla mam i ich dzieci

Kolejnym punktem programu była wizyta w Miejskiej Bibliotece miejscowości Rožmitál pod Třemšínem. W placówce tej oprócz biblioteki mieści się również informacja turystyczna o regionie. Księgozbiór skierowany jest zarówno do dzieci, jak i dorosłych. W części dziecięcej naszą uwagę przykuł ciekawy podział księgozbioru dla najmłodszych: według kategorii wiekowych wyróżnionych kontrastującymi ze sobą kolorami okładek.

Miłym akcentem naszej podróży była wycieczka do muzeum poświęconemu czeskiemu kompozytorowi – A. Dvořákowi w miejscowości Vysoká u Příbrami. Po intensywnym dniu mogliśmy zregenerować siły przy dźwiękach „Symfonii z Nowego Świata”, a następnie spacerować się po pięknym parku otaczającym dworek.

Muzeum A. Dvořáka

Dzień 3 – 13 maja - Praga i wernisaż wystawy

Trzeciego dnia delegacja udała się do stolicy Czech. Pierwszym punktem programu było zwiedzanie nowoczesnej Narodowej Biblioteki Technicznej w Pradze ([Národní technická knihovna](#) - NTK). Jej oferta skierowana jest przede wszystkim do studentów i pracowników Uniwersytetu Technicznego. Wejście zabezpieczone jest (niczym na stacji metra) bramkami, a żeby dostać się do środka należy wcześniej wydrukować bilet. Surowe betonowe płyty z interesującymi rysunkami oraz widoczna instalacja elektryczna tworzą wystrój tej biblioteki.

Wnętrze NTK

Wyszukiwanie i rezerwowanie książek i czasopism odbywa się drogą elektroniczną, a użytkownicy mają wolny dostęp do półek. Zwrot materiałów jest możliwy dzięki urządzeniu zsynchronizowanym z kontem czytelnika.

System zwrotu książek w NTK

W czasie rejestracji do biblioteki użytkownicy oprócz karty otrzymują konto płatnicze, z którego opłacają (po wcześniejszym zasileniu) usługi: ksero, wydruk, wynajęcie boksu do nauki.

Biblioteka udostępnia ponad 1000 stanowisk do nauki, w tym pomieszczenia specjalne w „strefie ciszy” (zarówno do pracy grupowej jak i indywidualnej). Mogą z nich korzystać (po wcześniejszej rezerwacji) także osoby spoza środowiska akademickiego.

Boks do indywidualnej nauki

Placówka dostosowana jest do potrzeb osób niepełnosprawnych (m.in. dzięki window, łatwo dostępnym i bezpłatnym boksom do indywidualnej nauki).

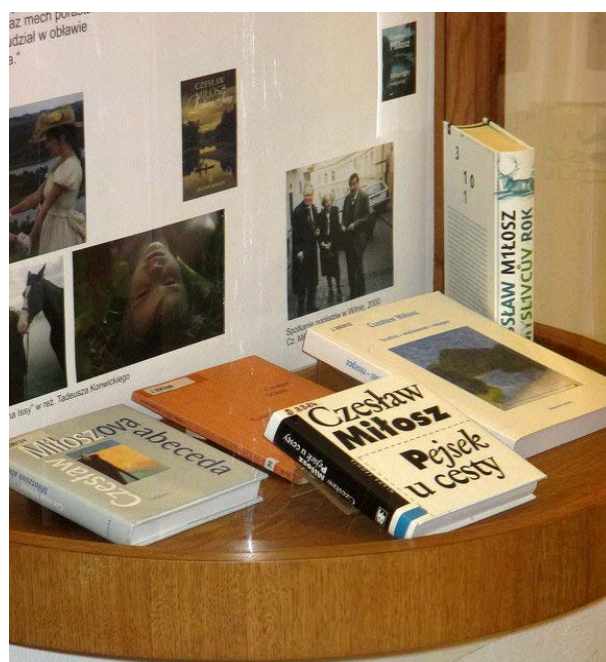
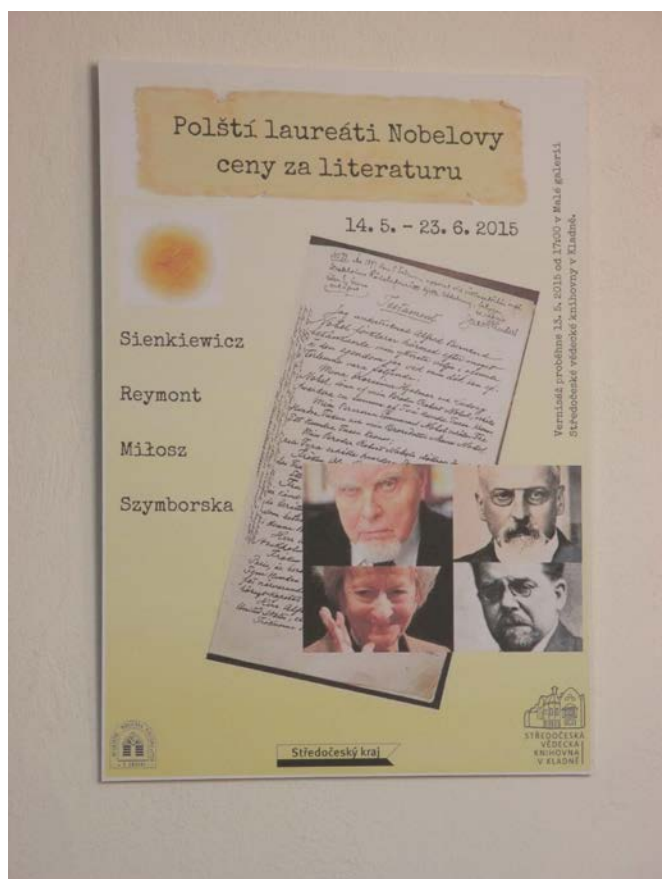
Kolejną ciekawostką jest to, że z biblioteki można korzystać po godzinach otwarcia czyli po 22:00 – w nocnej czytelnicy.

Po zwiedzaniu tętniącej życiem, nowoczesnej biblioteki przemieściliśmy się metrem do centrum Pragi, by tym razem podziwiać zabytkową kolekcję ksiąg pochodzących głównie z XVI wieku w Bibliotece Barokowej w

Klementinum (kompleksie należącym pierwotnie do jezuitów). W holu Biblioteki Barokowej mieliśmy okazję zobaczyć kopię unikalnego dzieła - Kodeksu Wyszehradzkiego - ewangeliarza pochodzącego z 1085 roku.

Następnie wraz z naszymi gospodarzami udaliśmy się na krótki spacer po zabytkowej praskiej starówce.

Po południu miało miejsce uroczyste otwarcie wystawy pt. „Polscy laureaci literackiej Nagrody Nobla” w SVK w Kladnie. Goście powitani zostali przez dyrektora biblioteki, który na zakończenie swojego przemówienia odczytał (w języku Hrabala) wiersz polskiej noblistki Wisławy Szymborskiej. Następnie współautorka wystawy – Magdalena Mączyńska przedstawiła pokrótce sylwetki poszczególnych pisarzy. Wystawę wzbogaciły czeskie tłumaczenia polskich tekstów pochodzące ze zbiorów biblioteki w Kladnie.

Wyjazd do partnerskiej biblioteki w Kladnie był cennym i inspirującym doświadczeniem zawodowym. Mamy nadzieję, że przygotowana przez nas wystawa przyczyni się do wzrostu popularności polskiej literatury wśród naszych południowych sąsiadów.

Agata Bartosiewicz
Oddział Zbiorów Obcojęzycznych WBP w Opolu
Aleksandra Okulus
Dział Udostępniania WBP w Opolu

Przyszłość bibliotek i biblioteki przyszłości...

Piąte Kolokwium Bibliotekarzy i Ekspertów ds. Informacji z Państw Grupy Wyszehradzkiej oraz Austrii, Chorwacji, Serbii, Rosji i Rumunii pt. „Biblioteki w krajach V4+ oraz perspektywy ich dalszego rozwoju do roku 2020” / „Libraries in the V4+ countries and perspectives of their further development towards 2020”, Bratysława, 8-9 czerwca 2015

„Biblioteki będą odgrywać istotną rolę w życiu społeczeństw, ale żeby tak było, muszą się zmieni(a)ć”. Takie wnioski płyną z Piątego Kolokwium Bibliotekarzy i Ekspertów ds. Informacji z Państw Grupy Wyszehradzkiej oraz Austrii, Chorwacji, Serbii, Rosji i Rumunii, które odbyło się 8-9 czerwca 2015 roku w malowniczej scenerii Zamku Bratysławskiego.

Spotkanie zostało zorganizowane przez Państwową Bibliotekę Naukową w Bańskiej Bystrzycy we współpracy ze Słowacką Biblioteką Narodową w Martinie, Biblioteką Uniwersytecką w Bratysławie, Stowarzyszeniem Bibliotekarzy i Bibliotek Słowackich oraz Słowackim Stowarzyszeniem Bibliotek. Honorowy patronat nad imprezą objął Marek Maďarič, minister kultury Słowacji. W kolokwium miało zaszczyt uczestniczyć dwóch pracowników Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej w Opolu, z którą księżnica w Bańskiej Bystrzycy od kilkudziesięciu lat owocnie współpracuje: Agata Bartosiewicz, reprezentująca Oddział Zbiorów Obcojęzycznych oraz Aleksandra Okulus, pracownica Czytelni Głównej.

Międzynarodowa konferencja organizowana jest od blisko dziesięciu lat. Jej idea narodziła się w 2005 roku, podczas Trzynastego Spotkania Ministrów Kultury Państw Grupy Wyszehradzkiej, z inicjatywy Rudolfa Chmela, ówczesnego ministra kultury Słowacji. Od tej pory, co dwa lata odbywa się w którymś z krajów „wyszehradzkiej czwórki” kilkudniowe spotkanie bibliotekarzy z państw Europy Środkowej i Wschodniej, które stanowi wyjątkową okazję do wymiany doświadczeń, pomysłów, idei. Pilotażowe forum pt. „Biblioteki w społeczeństwie informacyjnym” / „Libraries in the knowledge society”, miało miejsce 11-13 maja 2006 r. w Państwowej Bibliotece Naukowej w Bańskiej Bystrzycy i podejmowało takie zagadnienia jak: partnerstwo w obrębie programów grantowych UE, współpraca instytucji zajmujących się narodową spuścizną czy problemy digitalizacji kulturalnego oraz naukowego dziedzictwa. Druga konferencja, która odbyła się 6-8 lipca 2008 roku w Bibliotece Ziemi Morawskiej w Brnie, kontynuowała gorąco dyskutowaną dwa lata wcześniej problematykę digitalizacji („Digitalizacja – droga do ochrony i dostępu do dokumentów” / „Digitization – path to protection and access to documents”). Kolejne kolokwia także poświęcone były zagadnieniom cyfryzacji. To, które zostało zorganizowane przez Bibliotekę Narodową w Warszawie w dniach 13-14 października 2011 roku, nosiło tytuł „Cyfrowi bibliotekarze w bibliotekach narodowych państw członkowskich Grupy Wyszehradzkiej oraz krajów Europy Środkowej i Wschodniej” / „Digital librarians in the national libraries of member countries of the Visegrad Group and in the Middle and Eastern European Countries”. Z kolei tematem przewodnim czwartej edycji kolokwium, organizowanej 25-26 listopada 2013 roku przez Bibliotekę Narodową im. Shéhéni'ego w Budapeszcie, był „Dostęp do zdigitalizowanych treści: Masowa digitalizacja, E-prawny Depozyt, Zagadnienie Prawa Autorskiego - Doświadczenia Bibliotek Narodowych” / „Accessing Digital Content: Mass Digitization, E-legal Deposit, Copyright Matters – Experiences in National Libraries”¹

Tegoroczna konferencja dotyczyła zadań, jakie stoją przed bibliotekami w najbliższej przyszłości (orientacyjną datę

¹ Zob. O. Lauková, *Fifth Colloquium of Library and Information Experts of the V4+ countries (Piąte Kolokwium Bibliotekarzy i Ekspertów ds. Informacji z krajów V4+)*, [w:] *Fifth Colloquium of Library and Information Experts of the V4+ countries*, Bańska Bystrzyca 2015, s. 10 – 11.

stanowi rok 2020), a także statusu bibliotek we współczesnym społeczeństwie oraz roli stowarzyszeń bibliotecznych w rozwoju bibliotekarstwa w krajach Europy Środkowej². Prelegenci zaprezentowali w trakcie swoich wystąpień programy rozwoju bibliotek i bibliotekarstwa, a także konkretne realizacje strategii modernizacyjnych w swoich macierzystych placówkach. Głos zabrali przedstawiciele Słowackiej Biblioteki Narodowej w Martinie, Biblioteki Uniwersyteckiej w Koszycach, Stowarzyszenia Bibliotekarzy i Bibliotek Słowackich, Słowackiego Stowarzyszenia Bibliotek, Uniwersytetu Komeńskiego w Bratysławie, Miejskiej Biblioteki im. Ervina Szabó w Budapeszcie, Stowarzyszenia Bibliotekarzy Węgierskich, Biblioteki Narodowej w Warszawie, Biblioteki Jagiellońskiej, Austriackiej Biblioteki Narodowej w Wiedniu, Centralnej Uniwersalnej Biblioteki Naukowej im. Nikołaja Aleksiejewicza Niekrasowa w Moskwie, Uniwersytetu Zachodniego, Politechniki i Centralnej Biblioteki Uniwersyteckiej „Eugen Todoran” w Timișoarze, Stowarzyszenia Bibliotekarzy Rumuńskich, Narodowego Stowarzyszenia Rumuńskich Bibliotek Publicznych, Biblioteki Ziemi Morawskiej w Brnie, Czeskiej Biblioteki Narodowej w Pradze, Stowarzyszenia Bibliotekarzy i Ekspertów ds. Informacji Republiki Czeskiej, Stowarzyszenia Czeskich Bibliotek Uniwersyteckich, Miejskiej Biblioteki w Belgradzie, Serbskiego Stowarzyszenia Bibliotek, Biblioteki Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Biblioteki Wydziału Nauk Humanistycznych i Społecznych Uniwersytetu w Zagrzebiu oraz Stowarzyszenia Bibliotek Chorwacji.

Wspólnym mianownikiem łączącym wygłoszone referaty była teza, iż biblioteki stoją obecnie w obliczu wielu wyzwań oraz konieczności wdrażania licznych innowacji w związku z gwałtownym tempem społecznych, ekonomicznych i cywilizacyjnych przemian, a w szczególności dynamicznym rozwojem technologii. Instytucje te muszą więc stale poszerzać zakres swoich działań i usług, tracąc przy tym dotychczasowy charakter „miejsc cichej lektury” czy „magazynów z książkami”. Zdaniem Ágnes Koreny z Miejskiej Biblioteki im. Ervina Szabó, misję „bibliotek XXI wieku” można zdefiniować poprzez triadę następujących zadań: **informowanie – integrowanie - inspirowanie** (*Inform - Integrate - Inspire*)³.

W ujęciu węgierskiej prelegentki współczesne biblioteki są „podstawową instytucją społeczeństwa informacyjnego”, a poprzez zapewnienie nieograniczonego dostępu do informacji publicznej (tak w wersji tradycyjnej, jak i elektronicznej) stanowią niezbędny czynnik w zakresie edukacji, treningu osobistego, badań i innowacji oraz kształcenia ustawicznego”. Placówki te integrują ponadto społeczeństwo, pozostając „w służbie” swoich użytkowników „na zasadzie równego dostępu” (bez względu na ich rasę, narodowość, wiek, płeć czy status społeczny), a poprzez stymulowanie kreatywności i wspieranie rozmaitych inicjatyw kulturalnych i społecznych stają się tzw. „trzecim miejscem” – wspólną przestrzenią spotkań i „ustanawiania więzi międzyludzkich”⁴. Z kolei Darina Janovská, reprezentująca Słowacką Bibliotekę Narodową przedstawiła wdrażany w latach 2015-2020 rządowy projekt, w świetle którego jednym z kluczowych zadań bibliotek jest wspieranie procesów edukacyjnych, a zwłaszcza procesu nabywania umiejętności informatycznych (*digital literacy*) poprzez m. in. organizację bezpłatnych kursów i szkoleń dla rozmaitych grup społecznych: dzieci, młodzieży, studentów, emerytów, osób niepełnosprawnych czy zagrożonych bezrobociem. Niebagatelne znaczenie ma również dalszy rozwój bibliotek cyfrowych oraz „wirtualnej komunikacji bibliotek z użytkownikami” poprzez media społecznościowe i elektroniczne serwisy typu „Zapytaj bibliotekę”⁵.

W tym kontekście interesująco „wypadły” projekty Biblioteki Narodowej w Warszawie (zaprezentowany przez Paulinę Błaszczkiewicz portal internetowy *Polona 6* oraz omówiony przez Annę Myśliwską program *Academica*, usprawniający w założeniu jego twórców proces wypożyczeń międzybibliotecznych)⁷, a także przedstawione w

2 O.Lauková, *Fifth Colloquium of Library and Information Experts of the V4+ countries*, [w:] dz.cyt., s. 11.

3 Á. Koreny, *Inform, Integrate, Inspire – A Metropolitan Library in the 21st Century (Informować, Integrować, Inspirować – Miejska Biblioteka w XXI wieku)*, [w:] dz.cyt., s. 142 -143.

4 J.W..

5 D. Janovská, *Development Strategy of Slovak Librarianship for years 2020 and the position of the Slovak National Library in this process (Strategia rozwoju słowackiego bibliotekarstwa i rola Słowackiej Biblioteki Narodowej w tym procesie)*, [w:] dz.cyt., s. 25 -28.

6 P. Błaszczkiewicz, *What's new, Polona? The modern user in the modern library – case of digital National Library of Poland (Co nowego, Polono? Nowoczesny użytkownik w nowoczesnej bibliotece – przypadek Nowej Cyfrowej Biblioteki Narodowej w Polsce)*.

7 A. Myśliwska, *New library technologies and their use in the process of information provision (Nowe technologie biblioteczne oraz ich użycie w procesie zapewniania informacji)*, [w:] dz.cyt.

referacie Tomáša Kubička przedsięwzięcie Biblioteki Ziemi Morawskiej „Wirtualna Fonoteka Narodowa” czyli cyfrowe repozytorium czeskich dokumentów dźwiękowych⁸.

Sporo miejsca poświęcono również działalności animacyjno-kulturalnej bibliotek (tu uwagę zwróciły akcja „Miejski Hipertekst. Czytanie Moskwy” urządzana przez Centralną Uniwersalną Bibliotekę Naukową im. Nikołaja Aleksiejewicza Niekrasowa, której pracownicy występują w roli przewodników po miejscach związanych z historią rosyjskiej stolicy 9 czy chorwackie „biblioteki wędrowne” - „bibliobusy”¹⁰). Nie zaniedbano zagadnień związanych z funkcjonowaniem bibliotek w społeczeństwie wielokulturowym (m.in. rumuńskie i słowackie projekty stron internetowych w językach mniejszości narodowych oraz baz danych ukazujących dorobek kulturalny poszczególnych narodowości) ¹¹, a także kwestii podnoszenia kwalifikacji zawodowych i doskonalenia warsztatu pracy przez bibliotekarzy zgodnie z wymogami „nowych czasów” i przeobrażeniami zachodzącymi w ich placówkach (m.in. referat Leszka Szafrąńskiego dotyczący kompetencji zawodowych bibliotekarzy tworzących cyfrowe repozytorium

w Bibliotece Jagiellońskiej ¹², Valeriyi Suvorovej prezentacja metod ułatwiających realizację projektów w bibliotece Niekrasowa – „laboratoria twórcze”¹³, wystąpienie Jeli Steinerowej z Uniwersytetu Komeńskiego o nowych trendach w bibliotekoznawstwie ¹⁴).

Dwudniową konferencję uwieńczyły prezentacje rezultatów pracy stowarzyszeń bibliotekarskich na polach lokalnym (wspieranie działalności krajowych bibliotek poprzez zgłaszanie inicjatyw legislacyjnych, organizację konferencji, szkoleń i wydarzeń animacyjno-kulturalnych) oraz międzynarodowym (nawiązywanie i zacieśnianie współpracy z bibliotekami i stowarzyszeniami bibliotekarzy działającymi w innych krajach, organizacja sympozjów). Sprawozdania przedstawili reprezentanci Stowarzyszenia Bibliotekarzy i Bibliotek Słowackich, Słowackiego Stowarzyszenia Bibliotek, Stowarzyszenia Bibliotekarzy i Ekspertów ds. Informacji Republiki Czeskiej, Stowarzyszenia Czeskich Bibliotek Uniwersyteckich, Stowarzyszenia Bibliotekarzy Węgierskich, Serbskiego Stowarzyszenia Bibliotek, Stowarzyszenia Bibliotekarzy Rumuńskich ¹⁵.

-
- 8 T. Kubiček, *Virtual National Phonotheque – Sound Recordings as a National Cultural Heritage (Wirtualna Fonoteka Narodowa – Dokumenty dźwiękowe jako narodowe dziedzictwo kulturalne)*, [w:] dz.cyt.
 - 9 A. Lisitsky, *The City Hipertext: New Librarian Networking Program „Read Moscow” (Miejski Hipertekst: Nowy biblioteczny program sieciowy “Czytanie Moskwy”)*, [w:] dz.cyt.
 - 10 T. Krajna, M. Misić, K. Matković Mikulčić, *The activities of the Croatian Library Association in the field of lifelong education and professional development for library and information professionals (Działalność Stowarzyszenia Bibliotek Chorwacji w obszarze kształcenia ustawicznego oraz zawodowego rozwoju bibliotekarzy i ekspertów ds. informacji)*, [w:] dz.cyt.
 - 11 S. M. Bursasiu, *Academic library between information and intercultural communication. Case study: academic libraries of Timișoara (Biblioteka akademicka pomiędzy informacją a międzykulturową komunikacją. Studium przypadku: biblioteki akademickie w Timișoarze)*, D. Janovská, *Development Strategy of Slovak Librarianship for years 2020 and the position of the Slovak National Library in this process*, [w:] dz.cyt.
 - 12 L. Szafrąński, *Qualifications of the Jagiellonian Library staff in creation of the institutional repository (Kwalifikacje personelu Biblioteki Jagiellońskiej w tworzeniu instytucjonalnego repozytorium)*, [w:] dz.cyt.
 - 13 V. Suvorova, *Lifelong learning opportunities for library staff (Możliwości kształcenia ustawicznego dla personelu bibliotecznego)*, [w:] dz.cyt.
 - 14 J. Steinerová, *Trends in education of new information professionals (Trendy w kształceniu nowych ekspertów ds. informacji)*, [w:] dz.cyt.
 - 15 S. Stasselová, *Significancy of the international cooperation of library associations under the framework of IFLA and V4 countries. Some successful examples from the history and the present times of the Slovak Librarians and Libraries Association (Znaczenie międzynarodowej współpracy stowarzyszeń bibliotecznych w ramach IFLA i Grupy Wyszehradzkiej. Kilka udanych przykładów z historii i obecnej działalności Stowarzyszenia Bibliotekarzy i Bibliotek Słowackich)*, D. Džuganová, *23 years of Slovak Library Association and its activities. And what’s next? (23 lata Słowackiego Stowarzyszenia Bibliotek i jego działania. I co dalej?)*, R. Giebisch, *SKIP yesterday, today and tomorrow (SKIP wczoraj, dzisiaj i jutro)*, H. Landová, *ALCU: Together – Openly – Effectively (ALCU: Razem – Otwarcie - Efektywnie)*, K. Bakos, Á. Hajdu Barát, *Challenges and activities of professional librarians’ associations, particularly for Association of Hungarian Librarians (Działalność i wyzwania, jakie stoją przed zawodowymi zrzeszeniami bibliotekarzy na przykładzie Stowarzyszenia Bibliotekarzy Węgierskich)*, V. Crnogorac, *Library as a force of transparency: the role of library associations (Biblioteka jako siła transparentności: rola stowarzyszeń bibliotecznych)*, M. Micle, *Valorizing scientific and professional events through media-planning strategies (Waloryzacja naukowych i zawodowych wydarzeń poprzez strategie medialnego planowania)*, [w:] dz.cyt.

Katarzyna Ostrowska-Pałyga
Dział Instrukcyjno-Metodyczny WBP w Opolu

„Giełda pomysłów” WBP w Opolu.

Prezentacje opolskich bibliotek publicznych

Oczekiwania wobec współczesnych bibliotek publicznych stale rosną. Ich użytkownicy spodziewają się, że już nie tylko otrzymają poszukiwaną książkę czy czasopismo, ale żądają czegoś znacznie więcej, co dotychczas często było jednoznacznie utożsamiane z działalnością świetlicową, czy z pracą ośrodków kultury. Biblioteki – pozostając niejednokrotnie jedyną placówką kulturalną na terenie miejscowości – poszerzają zakres prowadzonych przez siebie przedsięwzięć o nowe formy pracy, wykraczające poza działalność statutową. Od bibliotekarzy oczekuje się dodatkowo nieustannej inwencji i nowatorstwa w działaniu.

Wojewódzka Biblioteka Publiczna im. E. Smołki w Opolu wychodząc naprzeciw potrzebom samych bibliotekarzy zorganizowała kolejne już piąte spotkanie pn. „Giełda pomysłów”, które stanowiło forum wymiany doświadczeń i ich realizacji. Bibliotekarze, prezentując przeprowadzone w swojej bibliotece działania, omawiali nie tylko pomysł, ale i sposób jego wykonania.

W trakcie spotkania zaprezentowano nowatorskie formy pracy z czytelnikiem stosowane w bibliotekach publicznych naszego województwa.

„*Coś z niczego*” – Ewa Janocha, MiGBP w Nysie – zaprezentowała efekty pracy na zajęciach plastyczno-edukacyjnych, które stanowią formę „eko-zabawy”, do ich przeprowadzenia wystarczą plastikowe butelki po napojach, kawałki zużytego papieru, farby, gazety, masa solna, stare płyty CD, kredki i flamastry, skrawek wolnej przestrzeni i przede wszystkim solidna porcja dobrych chęci. Efekt wspólnej pracy to przepiękne eko-zwierzaki, zdobione plastikowe doniczki, eko-wiatraczki, lampiony i oryginalne plastikowe świeczniki. Prezentowane prace robiły wrażenie i zaskakiwały ostatecznym efektem. Wielka pomysłowość i doskonały sposób na rozbudzenie wyobraźni.

„*Dzieje się w Tułowicach*” – Anna Rup, Dorota Olszewska, GBP w Tułowicach – w Gminnej Bibliotece w Tułowicach dzieje się bardzo dużo. Organizowane są spotkania z pisarzami, organizowane ciekawe imprezy okolicznościowe m.in. ogólnopolski dzień przedszkolaka **w trakcie, którego „Książniczka”** w towarzystwie Smoka TOK-a odwiedziła przedszkolaków.

W każdej grupie odśpiewano tradycyjne sto lat, wręczono laurki i częstowano cukierkami. Smok podjadał marchewkę, bawił się na dywanie i pozował do zdjęć. Było wesoło, bo jak inaczej mogłoby być w przedszkolu. Niech nam żyją przedszkolaki!

Inną ciekawą inicjatywą Biblioteki był konkurs „Fotozagadka-literatka”, polegający na rozpoznaniu autora i tytułu książki na podstawie fotografii. Konkurs został ogłoszony na bibliotecznym profilu facebookowym.

„Stary człowiek i morze” Ernest Hemingway

„Ludzie bezdomni” Stefan Żeromski

„Noc w bibliotece: Czytanie łączy pokolenia, czyli: stare i nowe bajki” - Justyna Głomb, Ilona Gnacy, Oleska Biblioteka Publiczna - „Noc w bibliotece” skierowana do dzieci i dorosłych. Zaczęła się od „Bibliokina”, czyli przeglądu programów dla dzieci i dobranecek emitowanych w telewizji polskiej na przestrzeni ponad pięćdziesięciu lat, bo od 1962 roku. Na ekranie pojawiali się bohaterowie z poprzednich dekad: gąska Balbinka i Ptyś, Jacek i Agatka, Miś z okienka, Bolek i Lolek, Sąsiedzi oraz Pampalini. Jednak najważniejszym wydarzeniem wieczoru była zabawa w poszukiwanie mola książkowego. Dzieci podzielone na pięcioosobowe grupy, musiały wykonać szereg nietatwych zadań i łamigłówek. Na zakończenie nocnej imprezy odbyły się trzy rundy zabawy w bibliotecznego słonia. Każdy z obecnych mógł też wykonać sowę, posługując się dowolną techniką plastyczną oraz do woli konsumować ciepły, pachnący popcorn.

Zabawa w Słonia w Oleskiej Bibliotece Publicznej

„Uwaga – czytam” – Agata Raj, MBP w Kędzierzynie - Koźlu – projekt trwał od stycznia do grudnia 2014 r., główne założenia to animacja czytelnictwa wśród dzieci i młodzieży, działania oparte na zabawie, rozwijaniu wyobraźni,

aktywizacji twórczej. W ramach projektu zorganizowano spotkania autorskie z Barbarą Kosmowską, Zofią Stanecką, Melanią Kapelusz i Marcinem Pałaszem, przeprowadzono warsztaty „Mądrość z natury” z Michałem Zawadką, warsztaty komiksu i kreacji bohatera fikcyjnego z Szymonem Telukiem, warsztaty tworzenia teatryku obrazkowego Kamishibai. Nową inicjatywą był Flash mob w centrum handlowym, polegający na promocji czytelnictwa w przestrzeni miejskiej. Zwieńczeniem projektu był rajd rowerowy pod hasłem „Z książką na ramie”.

„Wybrane formy pracy” - Jolanta Woźniak, Violetta Świątek MiGBP w Kluczborku - wystawa „Hobby naszych czytelników” organizowana cyklicznie od 2009 roku.

Uczestnicy mieli możliwość zaprezentowania swoich zainteresowań i pasji twórczych, skierowana była do wszystkich zainteresowanych. W każdej edycji wzięło udział ponad dwudziestu twórców i kolekcjonerów. W trakcie siedmiu edycji wystawy można było oglądać m.in.: malarstwo, haftowane obrazy, rzeźby, pisanki ozdobione metodą batikową, biżuterię ręcznie wykonaną, przedmioty ozdobione metodą decoupage, origami modułowe, witraże, różne kolekcje, np. kamieni, kart do gry, lalek, figurek koni, słoników, historycznych pocztówek, monet, medali, zapalniczek.

Warto również wspomnieć o inicjatywie Oddziału dla dzieci, który od 2011 r. organizuje przegląd poezji pt. „Spotkanie z poezją”. W przeglądzie uczestniczą uczniowie szkół podstawowych i gimnazjalnych. Recytacjom towarzyszą występy muzyczne.

Kolejnym działaniem zasługującym na uwagę są lekcje biblioteczne pt. „Zobacz kolory inaczej”. Scenariusz oparty jest na tekście „Czarnej książki kolorów” Meneny Cottin. Dzieci dowiadują się, że osoby niewidome też rozróżniają kolory (smakiem, dotykiem, węchem). Podejmowane w trakcie lekcji zadania pozwalają uczniom wcielić się w osobę niewidomą, poruszać się z pomocą przyjaciela, rozpoznawać różne przedmioty z zasłoniętymi oczami. Na zakończenie zajęć dzieci wykonują na czarnej kartce, czarną plasteliną kartki urodzinowe dla bohatera „Czarnej książki kolorów”.

Wystawy w Miejskiej i Gminnej Bibliotece Publicznej w Kluczborku

„Wielkie Misiowe Zgromadzenie” - Violetta Mazur, MiGBP w Białej - spotkanie organizowane z okazji Światowego Dnia Pluszowego Misia, który przypada na 25 listopada. Urodziny Misia obchodzone są w bibliotece od 2012 roku. Przed każdym spotkaniem zamawiane są materiały promocyjne (plakaty i zaproszenia). Początek, każdego spotkania to przedstawienie historia pluszowego misia, jako przypomnienie lub informacja dla dzieci, które przyszły po raz pierwszy. Uczestnicy spotkania przynoszą do biblioteki swoje pluszowe przytulanki, które są zawsze miłymi gośćmi biblioteki. Wspólnie z pluszowymi przyjaciółmi czytane są misiowe przygody. W trakcie spotkania wybierany jest największy i najmniejszy Miś. Właściciele zwyczajnych misiów otrzymują słodkie nagrody.

Na zakończenie spotkania każde dziecko zostaje pasowane na Przyjaciela Pluszowego Misia i otrzymuje stosowny Dyplom.

- **I Wielkie Misiowe Zgromadzenie:** gościem biblioteki był lokalny poeta Pan Witold Hreczaniuk, który zabawiał dzieci opowiadaniem o misiach. Dzieci podczas słuchania wiersza pt. „Naprawiamy Misia”, podchodziły do wykonanego z „papieru misia”, którego „naprawiały” doczepiając mu uszko, oczko itd.
- **II Wielkie Misiowe Zgromadzenie:** podczas czytania opowiadania z serii Kubuś Puchatka pt. „Puchatkowy Pamiętnik”, dzieci wykonały własny pamiętnik, doklejając różne elementy, pasujące do aktualnie czytanej fragmentu opowiadania. Dzieci bardzo chętnie odpowiadały na pytania, zagadki dotyczące postaci z bajek o misiach, przedstawione im zostały misie z różnych bajek a one odgadywały tytuł bajki.
- **III Wielkie Misiowe Zgromadzenie:** w bibliotece gościł teatr „Art.-Re” z Krakowa, przedst. spektakl pt. „Kubuś Puszatek i Przyjaciele

„**Biblioteka uczy i bawi**” - Agnieszka Król, GBP w Chrzastowicach – biblioteka to miejsce, które nie tylko uczy, ale i bawi. Uczy szacunku dla zwierząt „Nasi bracia mniejsi – przyroda gminy Chrzastowice” , „Konie i kucyki” cykl konkursów i pogadanek. Uczy przywiązania i kultywowania gwary i zwyczajów śląskich poprzez organizowanie konkursów kroszonkorskich i recytatorskich, dzięki którym kształtowana jest kultura żywego słowa oraz doskonalenie warsztatowych umiejętności recytatorskich. Uczy i pomaga zrozumieć twórczość naszych współczesnych pisarzy, służą temu spotkania autorskie. Biblioteka również bawi, organizując wakacje i ferie w bibliotece, spotkania z książką, jasełka bożonarodzeniowe i pikniki.

Gminna Biblioteka Publiczna w Chrzastowicach „Konie i kucyki” –pogadanka

Warsztaty plastyczne - monotypia - Halina Lubacz , GBP w Murowie – kierownik biblioteki Halina Lubacz omówiła swój sposób na aktywizację lokalnej społeczności wokół biblioteki, podkreślając, że to właśnie współpraca z mieszkańcami tworzy najtrwalsze grupy użytkowników biblioteki. Dzięki zaangażowaniu miejscowej artystki,

która znana jest również w całym województwie Pani Marii Caban, udało się stworzyć ciekawą ofertę zajęć dla dzieci i młodzieży. Warsztaty plastyczne, warsztaty z monotypii przyciągnęły do biblioteki zainteresowane grupy młodych ludzi, którzy mogli poznać techniki akwareli i monotypii. Z warsztatów pozostały wspaniałe prace, a uczestnicy chętni są do udziału w kolejnych zajęciach. Wielką zasługą jest zaangażowanie artystki, Marii Caban, która umiejętnie wydobywa z uczestników ich talenty i rozbudza zainteresowania. Planowane są kolejne zajęcia z innych technik.

„Bezpieczne wakacje” - Magdalena Artymicz, MiGBP w Wołczynie – zaprezentowana lekcja biblioteczna jest jednym ze sposobów uczenia dzieci właściwego zachowania podczas wakacji nad wodą, w lesie czy placu zabaw. Uczy, jak należy się zachować będąc samemu w domu i jak ważne jest zapamiętanie numerów alarmowych. Dzięki rymowanej formie przekazu i obrazowym komunikatom lekcja na długo pozostanie w pamięci.

Violetta Łabędzka

Dział Udostępniania WBP w Opolu

Noc Bibliotek – Noc Fantastyki w Wojewódzkiej Bibliotece Publicznej w Opolu

Coraz popularniejsze staje się nocne zwiedzanie instytucji kultury. Noc Muzeów, Noc Kultury to imprezy, w których często swoje zasoby i działania prezentują również biblioteki, nie jako główni bohaterowie wydarzeń, ale jedne z wielu instytucji współtworzących wyjątkowość akcji.

W tym roku po raz pierwszy zainicjowano Noc Bibliotek. Pomysł zaproponowany przez Centrum Edukacji Obywatelskiej, Gazetę Wyborczą i Magazyn „Książki”, Fundację „ABCXXI – Cała Polska czyta dzieciom”, Fundację Rozwoju Społeczeństwa Informacyjnego i Instytut Książki miał na celu promocję czytelnictwa oraz bibliotek jako miejsca, w którym warto bywać.

Biblioteki stały się gospodarzami nocy 30 maja - tym większa odpowiedzialność spoczywająca na barkach jednorodnej instytucji, aby zaproponować działania w nieszablonowy i atrakcyjny sposób, „by nie zapadać w przedwczesny sen nocy letniej, tylko dać się ponieść gorączce sobotniej nocy” (tymi słowami w informacjach prasowych inicjatorzy akcji zachęcali biblioteki do otwarcia tej nocy drzwi przed czytelnikami, a czytelników do uczestniczenia w wydarzeniu).

Planem programowym Nocy w Wojewódzkiej Bibliotece Publicznej w Opolu, przyświecała myśl, by odwiedzającym w tym czasie naszą instytucję zaproponować wyjątkowy, niepowtarzalny, fantastyczny sposób na spędzenie czasu. To, że w bibliotece jest fantastycznie (wbrew obiegowym opiniom) wiedzą nie tylko pracownicy biblioteki. Należy tylko zrobić krok dalej i spotęgować tę ideę tworząc fantastyczną noc w bibliotece. Do organizacji Nocy Bibliotek w Wojewódzkiej Bibliotece Publicznej w Opolu zaprosiliśmy Opolski Klub Fantastyki Fenix. Wspólnie stworzony został program trzymający się zasad gatunkowych fantastyki - przy zastosowanej swobodzie wątków i proponowanych tematów, zachowane zostały określone ramy konstrukcyjne.

Przez pięć godzin trwania Nocy, fani fantastyki mogli uczestniczyć w 7 punktach programu, w 3 blokach: literackim, filmowym oraz poświęconym grom zarówno planszowym jak i RPG ramach 11 Dnia Gier RPG. W trakcie pierwszej ogólnopolskiej Nocy Fantastyki w Wojewódzkiej Bibliotece Publicznej w Opolu wykreowany został świat wielu wątków. Każdy uczestnik, któremu nie brakowało wyobraźni znalazł coś dla siebie.

Blok literacki rozpoczęliśmy dużą dawką teorii potrzebnej jako podstawa znakomitego pisarstwa. Temat omawiający zasady tworzenia opowiadań fantastycznych podjął Olaf Pajęczkowski w wykładzie prowokacyjnie zatytułowanym „(Fantastyczny) warsztat pisarza. O tworzeniu opowiadań fantastycznych.”. Tak autor zachęcał do uczestniczenia w spotkaniu: „Piszesz opowiadania fantastyki? Science fiction i horror to Twoje pasje? Nie wiesz, gdzie (i jak) opublikować swoje dzieło? A może namiętnie czytasz książki Sapkowskiego, a wszystkie numery Nowej Fantastyki znasz na pamięć? Jeśli choć raz skinąłeś głową i powiedziałeś „tak” – przyjdź na spotkanie. Na spotkaniu odpowiemy na następujące pytania: Dlaczego autor powinien rzucać kamieniami w swoją postać? Dlaczego Terry Pratchett zaczynał (niemal) wszystkie książki ze Świata Dysku od opisu wielkiego żółwia? Dlaczego warto czytać portale fantastyczne i Dostojewskiego? Kto pomoże Ci w pracy nad swoim warsztatem? Czy emocje są potrzebne? Co jest złego w prologach? I co o bohaterach pisał Joseph Campbell?”

Kolejnym punktem literackiego bloku Nocy Bibliotek było spotkanie z młodymi adeptami sztuki pisarskiej. Uczestnicy Nocy Bibliotek mieli okazję poznać sześciu finalistów nagrody Literacki Fenix, przyznawanej w konkursie organizowanym przez Opolski Klub Fantastyki Fenix od 2012 r. Celem Konkursu jest propagowanie czytelnictwa wśród młodzieży poprzez publikację literatury do niej adresowanej z gatunku szeroko pojętej fantastyki oraz stworzenie szansy zdolnym polskim autorom na zaistnienie na rynku wydawniczym. Młodzi opolscy twórcy: Nela Rybak, Paweł Kwasik, Wojciech Ledwig, Szymon Moliński, Karolina Serwinowska, Jakub Branicki odpowiadając na pytania: dlaczego piszą, co skłoniło ich do przesłania swoich prac na konkurs, skąd czerpią tematy, co jest dla nich inspiracją, czy wiążą przyszłość z pisarstwem, podjęli dyskusję dotyczącą potrzeby wyrażania siebie poprzez pisarstwo.

Bohaterów tej części spotkania oraz fragmenty nagrodzonych prac można było również poznać na towarzyszącej spotkaniom wystawie.

Kolejnym gościem literackiego bloku Nocy Bibliotek Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej w Opolu był Johnny Walker. Mimo obco brzmiącego nazwiska, na czas spotkania pozostaliśmy w kręgu rodzimych, wywodzących się z naszego regionu twórców. Johnny Walker to pseudonim polskiego pisarza (z zawodu prawnika), od 2012 r. mocno związanego z polskim fandomem fantastycznym, powieści fantastycznych często z horrorem w tle. W atmosferze zapadającego za oknami zmierzchu autor wraz z prowadzącą spotkanie Ewą „Kapadocją” Lasotą przedstawił teorię wampiryzmu. Uczestnicy spotkania znaleźli się w świecie nieumierających, tych z wieków dawnych i tych ze współczesności. Czy wampiry są wśród nas? Odpowiedź na postawione pytanie nie jest wcale łatwa. Wprawdzie na gruncie racjonalizmu odpowiedź nasuwa się sama – jasne że nie! Przecież nic takiego jak wampir nie istnieje! Jednak dla miłośnika fantastyki i fantazy jest to raczej kwestia wrażliwości. Spotkanie zakończyło się po zmierzchu, gdy za oknem zrobiło się ciemno, więc nie dziwiły pytania dotyczące naszych opolskich wampirów - ponoć są wszędzie, ale te „nasze” nie są groźne.

Blok literacki zakończyło spotkanie z Jackiem Komudą – zwanym pierwszą szablą Fabryki Słów (wydawnictwa publikującego głównie książki fantastyczne). Autor powieści i opowiadań historycznych osadzonych przede wszystkim w realiach Polski sarmackiej. Karierę pisarską rozpoczął w 1999 „Opowieściami z Dzikich Pól”. Wcześniej zadebiutował na łamach „Fantastyki” opowiadaniem „Czarna Cytadela”. Współautor gry fabularnej Dzikie Pola oraz scenariuszy do gier komputerowych Wiedźmin i Earth 2160. Jacek Komuda – historyk Rzeczypospolitej szlacheckiej i Kozaczyzny zaporoskiej wyklęty i obwołany banitą przez badaczy dziejów starej daty, przeniósł uczestników spotkania do niesamowitego, choć niebezpiecznego świata XVII-wiecznej Rzeczypospolitej.

Jednocześnie z otwarciem bloku literackiego w Bibliotece Obcojęzycznej rozpoczęła się projekcja filmu. Oddział Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej w Opolu od kilku lat, raz w tygodniu skupia miłośników dobrego kina w ramach prowadzonego Bibliotecznego Klubu Filmowego. Tym razem w konwencji wieczoru wyświetlono „Wiedźmina”, filmową adaptacją bestsellerowego cyklu Andrzeja Sapkowskiego.

Przez cały czas trwania Nocy Bibliotek równolegle toczyły się sesje gier. Przestrzenie Galerii WuBePe (na co dzień goszczące wystawy) wypełnione zostały grami różnych systemów. Były gry karciane, bitewne i coraz popularniejsze gry planszowe. Wielu chętnych wzięło udział 11 Dniu Gier RPG. Często po raz pierwszy uczestnicy spotkań mieli okazję odgrywać swoje postacie przed mistrzem gry.

Spotkania literackie, film, gry planszowe, bitewne, fabularne - masa ciekawych propozycji, trudny wybór dla uczestników. W sobotę 30 maja 2015 r. Noc Bibliotek pełna fantastycznych ludzi i atrakcji przyciągnęła do Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej nie tylko miłośników tej literatury - frekwencja dopisała, chętnych nie zabrakło. Następną edycja imprezy jest niemal pewna.

Kończąc relację z pierwszej Nocy Bibliotek trzeba przypomnieć, że była to pierwsza ogólnopolska, lecz już trzecia organizowana przez Wojewódzką Bibliotekę Publiczną w Opolu. W 2012 r. Noc w Bibliotece zainspirowana była 400. rocznicą śmierci Piotra Skargi – w trakcie spotkania zatytułowanego „To co najcenniejsze”, zaprezentowane zostały książki Piotra Skargi, wydrukowane na przełomie XVII i XIX stulecia, natomiast w 2013 r. posłuchać można było listów Jana Jeziorańskiego, pisanych w Cytadeli, tuż przed egzekucją, do żony Wandy.

Noc Bibliotek w WBP w Opolu 2012 r.

Noc Bibliotek w WBP w Opolu 2013 r.

Alicja Berger-Zięba

Dział Informacji, Bibliografii i Promocji WBP w Opolu

Promocja książki *Niemoralna gra* - Jolanty Kosowskiej-Strzelczyk

19 czerwca 2015 r. w sali konferencyjnej pałacyku WBP przy ul. Piastowskiej 20 odbyło się spotkanie z Jolantą Kosowską-Strzelczyk połączone z promocją jej najnowszej książki *Niemoralna gra*. Spotkanie prowadziła Alicja Berger-Zięba.

Zdjęcie z archiwum WBP

Jolanta Kosowska urodziła się w Głubczycach. Ukończyła Wydział Lekarski Wrocławskiej Akademii Medycznej oraz studia podyplomowe na Akademii Wychowania Fizycznego. Z zawodu jest lekarką, specjalistką w trzech dziedzinach medycyny (pediatrii, medycyny ogólnej i medycyny rodzinnej). Przez pewien czas pracowała w Opolu, m.in. w szpitalu dziecięcym, potem także we Wrocławiu.

Jolanta Kosowska ma też osiągnięcia na polu naukowym – pracowała jako wykładowczyni w Ośrodku Kształcenia Lekarzy Rodzinnych, jest autorką nowoczesnych programów szkoleniowych dotyczących pacjentów przewlekle chorych (za programy szkoleniowe otrzymała nagrodę Filipiki Roku na Kongresie Medycyny Rodzinnej w 2004 r.). Zajmowała się kwestiami rozwoju dziecka; promowała zdrowie.

Od dziewięciu lat mieszka w Dreźnie, stolicy Saksonii, gdzie prowadzi poradnię przyjazną dla cudzoziemców, w której ma kontakt z pacjentami z całego świata. Praca ta daje jej dużo satysfakcji. Działa także aktywnie w środowisku polonijnym. Nie ma dla niej tematów tabu, aczkolwiek nie cierpi polityki i rozmów na tym polu unika jak ognia. Uwielbia podróże, konie (ma nawet jednego) i historię. Lubi czuć się potrzebna, kocha ludzi, a pisanie to jej pasja i sposób na życie. Jak przyznaje: „Podróże to inspiracja. Lubię wracać w pewne miejsca wiele razy, czuć się tam jak u siebie w domu, chłonąc atmosferę tych miejsc, bywać, a nie pędzić”. Zainteresowanie podróżami widoczne jest także w książkach – Chorwacja, Saksonia, Toskania i Dolomity to miejsca akcji dotychczasowych powieści.

Jolanta Kosowska debiutowała w 2012 r. powieścią obyczajową *Niepamięć*. W 2013 r. ukazał się thriller *Déjà vu*, a jesienią 2014 r. *Niemoralna gra*. Elementami łączącymi powyższe powieści jest środowisko medyczne, emigracja, etyka zawodowa, szukanie swojego miejsca w Europie. W sierpniu odbędzie się premiera najnowszej książki *Nie ma nieba*.

Dyrektor
Wojewódzkiej
Biblioteki Publicznej w Opolu

zaprasza na spotkanie
z JOLANTĄ KOSOWSKĄ-STRZELCZYK

połączone z promocją książki
**NIEMORALNA
GRA**

19 czerwca 2015 r. godz. 18.00

SALA KONFERENCYJNA
WOJEWÓDZKIEJ BIBLIOTEKI PUBLICZNEJ
W OPOLU,
UL. PIASTOWSKA 20

Patronat medialny:
gazeta opolska RADIO OPOLE

Autorka jest osobą bardzo otwartą, zarażającą optymizmem i radością życia. Nie ma swojego ulubionego gatunku literackiego, a wybór lektury zależy od nastroju czy stopnia zmęczenia.

Akcja *Niemoralnej gry* po części toczy się w Saksonii, w miejscach znanych autorce (pojawiają się szczegóły topografii). Bohaterem jest Konrad, wykładowca etyki na jednej z medycznych uczelni. To uwodziciel i donżuan; nie przejmuje się uczuciami innych. Gustuje w niezobowiązujących związkach, które najczęściej pierwszy zrywa. Jest egoistą. Jego życie zmienia się po odebraniu telefonu podczas dyżuru w studenckim telefonie zaufania. W słuchawce słyszy głos dziewczyny, której świat się zawalił i która ma poczucie bezsensu życia. Zaczyna się wyścig z czasem. Ta rozmowa zmienia całe życie Konrada, pochłania jego energię i myśli. Jedynym celem jest odnalezienie dziewczyny i okazanie jej pomocy. W tym celu wyrusza do Saksonii, gdzie spotyka interesujących ludzi.

Zdjęcie z archiwum WBP

Zakończenie powieści jest bardzo zaskakujące, a akcja trzyma w napięciu aż do samego końca. Książka porusza ważne kwestie – rolę prawdy, empatii, trudne dzieciństwo. Zwraca uwagę żywy, pełen emocji język, ciekawa konstrukcja bohaterów, dbałość o szczegóły. Skłania też do refleksji. Każę postawić pytania, czy i w nas jest coś z głównego bohatera. Książkę czyta się szybko, jest idealna na leniwe, letnie popołudnia i wieczory. Ten czas nie będzie zmarnowany.

Gabriela Kansik
Dyskusyjny Klub Książki
Oleska Biblioteka Publiczna

Cztery życia zielonej herbaty, czyli Katarzyna Enerlich w Oleśnie

14 kwietnia 2015 roku w Oleskiej Bibliotece Publicznej im. J. A. Pieloka miało miejsce kolejne już spotkanie autorskie. Tym razem gościła w naszym mieście pisarka z Mazur, urodzona mrągowianka, zafascynowana swoją małą ojczyzną, czemu daje wyraz w książkach.

Katarzyna Enerlich urodziła się 15 lutego 1972 roku. Studiowała w [Olsztynie](#) na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim (Wydział Humanistyczny, Instytut Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej). Pracowała przez wiele lat jako dziennikarka, była również pracownikiem informacji turystycznej i promocji miasta oraz opiekunką osób starszych. Obecnie jest twórcą niezależnym. Należy do Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich. W wieku 12 lat zadebiutowała artykułem w czasopiśmie dla młodzieży „Płomyk” na temat rodzinnego Mrągowa, prace jej autorstwa drukował także „Świat Młodych” i „Na Przełaj”. Już jako uznana pisarka publikowała w prasie ogólnopolskiej w: „Cogito”, „VariArcie”, „Natura i Ty” oraz „Bluszczu”. Jako doświadczona dziennikarka pracowała i współpracowała z Polskim Radiem Olsztyn, Telewizją Polską, „Gazetą Współczesną”, „Gazetą Olsztyńską”, „Dziennikiem Pojezierza”. Jej dojrzałym debiutem była „Prowincja pełna marzeń”, pierwsza powieść z serii „Prowincja...”, która ukazała się w 2009 roku. W 2015 roku ukazała się kolejna, siódma już, książka z tego cyklu. K. Enerlich jest także autorką utworów: „Czas w dom zaklęty”, „Kwiat Diabelskiej Góry”, „Oplątani Mazurami”, „Kiedyś przy Błękitnym Księżycu”, „Czarodziejka Jezior”, „Studnia bez dnia”. Ogółem napisała trzynaście książek, obecnie pracuje nad kolejną. Jest także współautorką czterech antologii poetyckich.

W czasie spotkania z czytelnikami opowiadała o tym, co spowodowało, że została pisarką. Podzieliła się z obecnymi wspomnieniami rodzinnymi, mówiła o swoich zainteresowaniach i pasjach: pisaniu, gotowaniu, pracy w ogrodzie, zbieraniu ziół. Opowiedziała o pierwszych pisarskich próbach (ocenionych przez jej babcię jako nieudane), zdradziła szczegóły dotyczące powstawania ostatniej, niewydanej jeszcze, książki. Mówiła o swoim związku z rodzinną ziemią, tłumaczyła, dlaczego właśnie ta ziemia, jej przeszłość i teraźniejszość, jest miejscem wydarzeń i niejako bohaterką wszystkich jej książek. Wyjaśniała swą miłość do prowincji - pełnej marzeń i snów, gwiazd i słońca, szeptów, czarów oraz smaków - jako jedyne miejsce do szczęśliwego życia. Na pytanie, czy uważa się za kobietę sukcesu, odpowiedziała twierdząco, podkreślając, iż sukcesem zawsze jest spełnienie marzeń, a jej najwcześniejszym pragnieniem było właśnie zostanie pisarką. Dodać należy, że w 2012 r. otrzymała nominację do Tytułu „Kobieta Sukcesu Warmii i Mazur”.

Katarzyna Enerlich to osoba bezpośrednia, serdeczna i kontaktowa - potrafiła stworzyć bardzo przyjazną, niemalże rodzinną atmosferę w czasie spotkania. Na podstawie tego, co powiedziała, można założyć, że preferuje prosty, zdrowy tryb życia (przedstawiła na przykład różne sposoby wykorzystania zielonej herbaty), że potrafi cieszyć się

małymi nawet przyjemnościami, że pasjonuje ją poznawanie historii jej ziemi, a także wszystko to, co nieznanne i zagadkowe. Jest ciekawa ludzi; ich życia, aspiracji, zainteresowań. Jednym słowem - autorka "Prowincji..." to ciekawa osobowość, wrażliwa i dociekliwa natura. Spotkanie z nią zapewne dla wszystkich było niezwykłym przeżyciem, zarówno intelektualnym, jak i emocjonalnym. Oby takich spotkań było jak najwięcej...

A wizytę pani Enerlich w Oleśnie zawdzięczyć należy działalności w OBP Dyskusyjnego Klubu Książki, bowiem w ramach pracy DKK odbywają się tzw. spotkania autorskie (patronuje im Instytut Książki). Do tej pory gośćmi oleskiej biblioteki było kilku autorów współczesnej literatury polskiej. Cieszymy się, że pisarka z Mazur zechciała do Olesna przyjechać. Spotkanie z nią prowadziła dyrektor OBP Halina Szklanny, jego uczestnikami byli fani i zapaleni czytelnicy książek Katarzyny Enerlich. Każde tego typu spotkanie to okazja do poznania twórcy, ale także do konfrontacji poglądów na temat literatury oraz przeżyć i doświadczeń czytelniczych autora z własnymi.

Spotkanie z K. Enerlich okazało się kolejną wspaniałą ucztą intelektualną!

**NARODOWY
PROGRAM
ROZWOJU
CZYTELNICTWA**

- KOMPUTER W BIBLIOTECE -

Łukasz Brudnik

Dział Instrukcyjno-Metodyczny WBP w Opolu

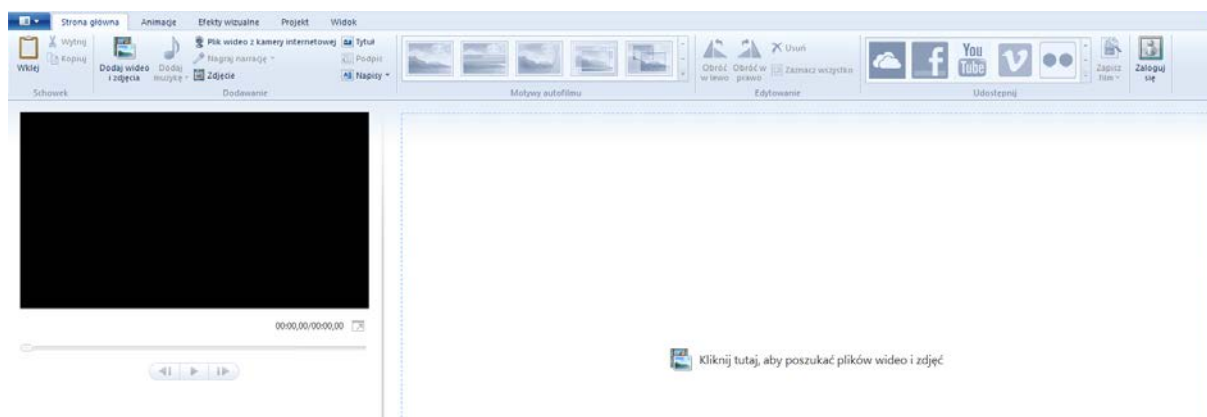
Komputer w bibliotece: Montowanie filmów z przeznaczeniem do zamieszczenia ich w Internecie

Wstęp

Rozwój technologiczny, a przede wszystkim towarzysząca mu miniaturyzacja sprawiła, że praktycznie zawsze dysponujemy przy sobie jakimś urządzeniem umożliwiającym uwiecznienie wydarzeń wokół nas się odbywających. Z telefonów, czy z tabletów z dnia na dzień jesteśmy w stanie nagrywać coraz to lepszej jakości filmiki, nie mówiąc już o robieniu zdjęć. Aparaty fotograficzne już chyba dawno przestały być kojarzone tylko ze statycznym uwiecznianiem obrazów. Dzieje się dużo, nagrywamy coraz więcej i co dalej? Składowanie tych wszystkich materiałów gdzieś na komputerze, dysku czy innym urządzeniu na pamiątkę w dobie Internetu wydaje się pomysłem lekko chybionym. Dlaczego nie pochwalić się światu tym co robimy, co się u nas dzieje? Choćby taki Youtube, miejsce odwiedzane przez miliony ludzi na świecie, niech i nas tam zobaczą. Nie musimy od razu zamieszczać wszystkiego, choćby tylko fragmencik, ale to już zawsze będzie coś, co zobaczą czytelnicy, użytkownicy.

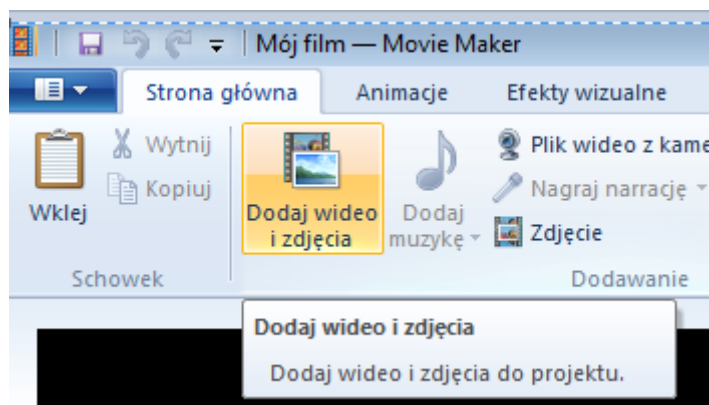
Movie Maker to bezpłatne i dość funkcjonalne oprogramowanie firmy Microsoft służące do obróbki plików wideo. W niniejszym artykule spróbuję przybliżyć możliwości tego programu. Pokażę jak wycinać niepotrzebne elementy z filmów, dodawać napisy, zdjęcia, jednym słowem jak przygotować plik wizualny podsumowujący dane wydarzenie. Wszystkie czynności pokazane poniżej wykonane zostały w Movie Makerze 2012. Wersja ta dostępna jest dla systemów Windows 7 i 8.

Przycinanie

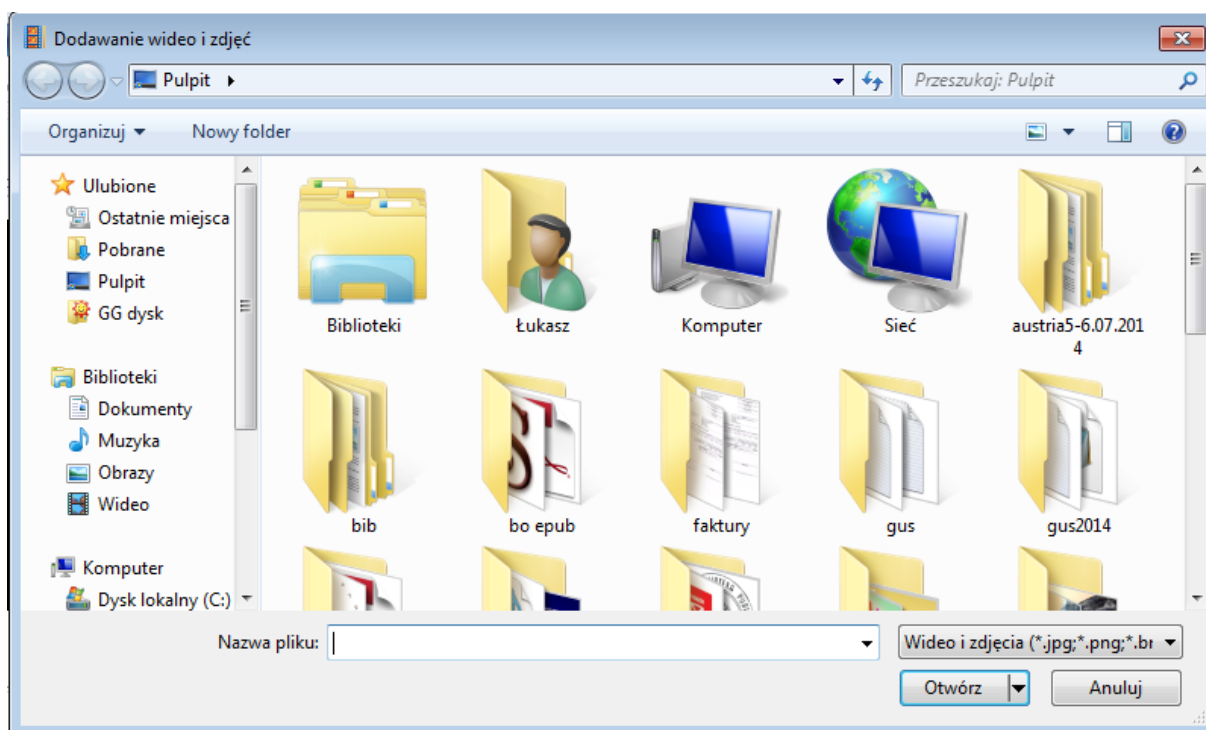
Rys. Obszar roboczy programu Movie Maker

Aby dodać film w celu późniejszej jego obróbki w zakładce „Strona główna” należy wybrać „Dodaj wideo i zdjęcia”. **Uwaga, nie należy ładować plików wideo o rozdzielczości wyższej niż 1280×720 pikseli.**

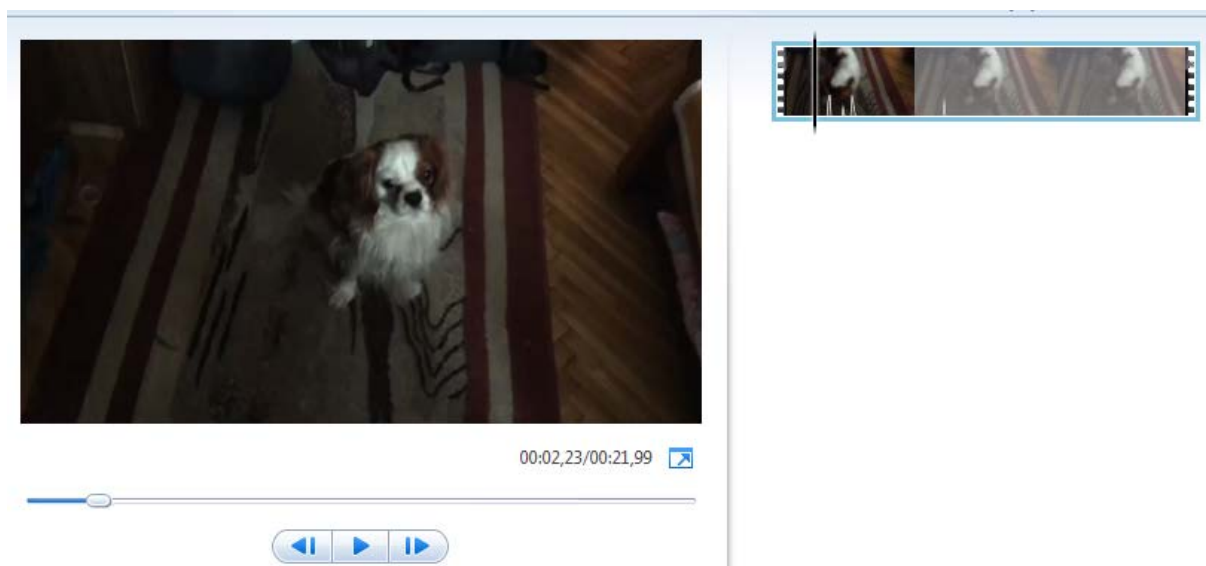
Rys. Wczytywanie filmów/zdjęć

Wyskakuje okienko, w którym wskazujemy miejsce gdzie znajduje się film, bądź filmy (można pracować jednocześnie na kilku plikach wideo).

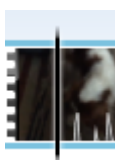
Rys. Wskazanie, gdzie znajduje się film przeznaczony do modyfikowania

Po wczytaniu filmu (w zależności od długości i jakości wideo proces ten może trwać od kilku do kilkunastu minut) po prawej stronie pojawia się oś czasu. Na niej wykonywana jest większość prac montażowych. W lewym okienku wyświetlany jest podgląd.

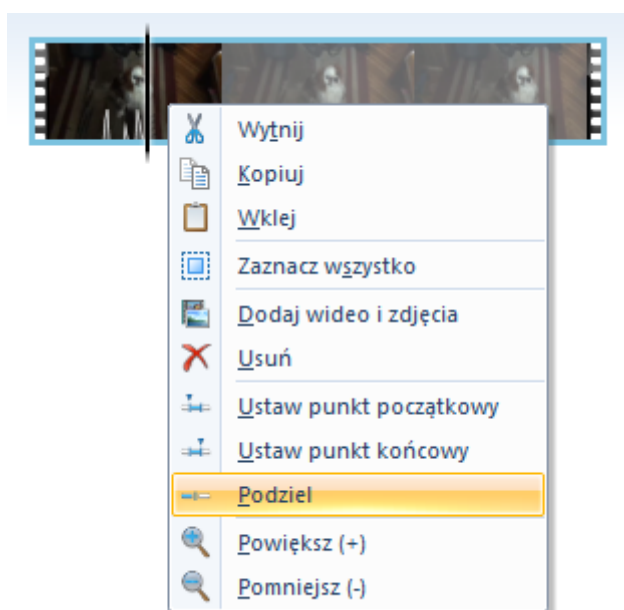
Rys. Podgląd wczytanego filmu

Czarna pionowa kreska na osi czasu wskazuje moment, jaki w danej chwili zobaczyć można na podglądzie. Przy jej pomocy określa również się miejsca, w których nastąpi podział filmiku na mniejsze fragmenty.

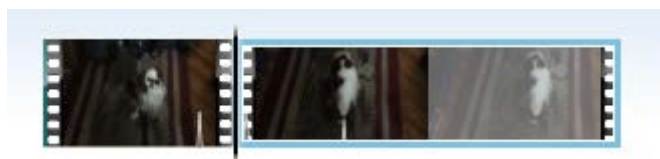
Rys. Linia na osi czasu służąca do dzielenia filmu na mniejsze fragmenty

Po określeniu punktu podziału (wskazuje go pionowa czarna kreska), klikamy na osi czasu prawym przyciskiem myszy i zaznaczamy opcję „Podziel”.

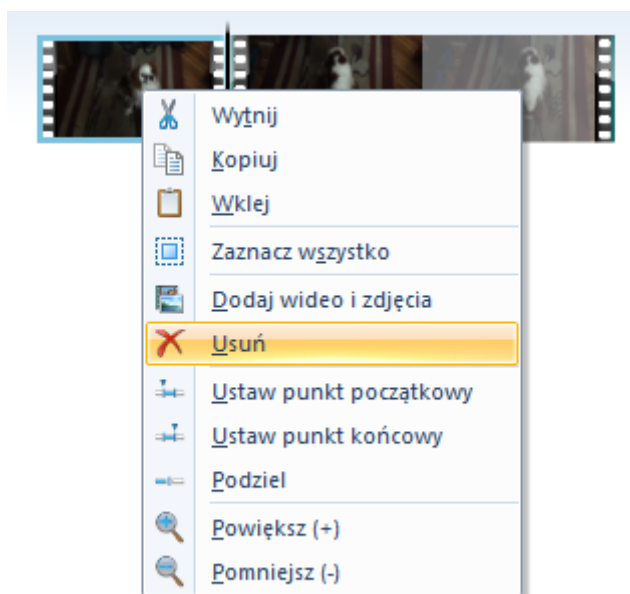
Rys. Dzielenie filmu na mniejsze fragmenty

Film zostaje podzielony na dwie części. Podobnie postępujemy, kiedy chcemy dokonać kolejnych cięć. Należy jednak pamiętać by wszystkie powyższe czynności dokonywać na fragmentach, na jakich w danym momencie pracujemy. W innym wypadku ustalony punkt podziału, według którego miałyby nastąpić kolejne cięcia ulegnie anulowaniu.

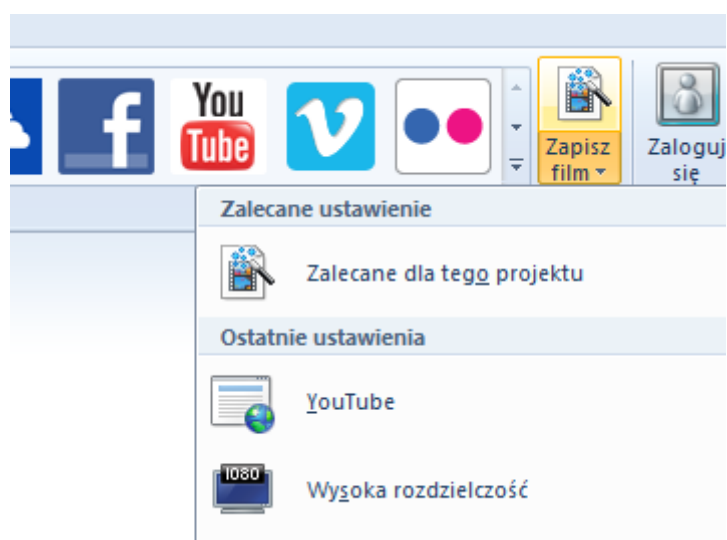
Rys. Oś czasu po wykonaniu operacji dzielenia na mniejsze fragmenty

Żeby usunąć niepotrzebną część, trzeba kliknąć na nią prawym przyciskiem myszy i wybrać „Usuń”.

Rys. Usuwanie niepotrzebnych części

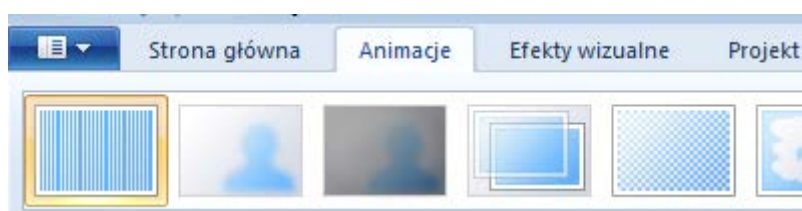
Gdy już nasze wideo zostanie pocięte, a niepotrzebne fragmenty usunięte, na zakończenie pozostaje nam zapisanie projektu. W tym celu w zakładce „Strona główna” klikamy na napis „Zapisz film” i wybieramy rodzaj zapisu, jaki nas najbardziej interesuje (np. „Zalecane dla tego projektu”).

Rys. Zapisywanie zmontowanego filmu

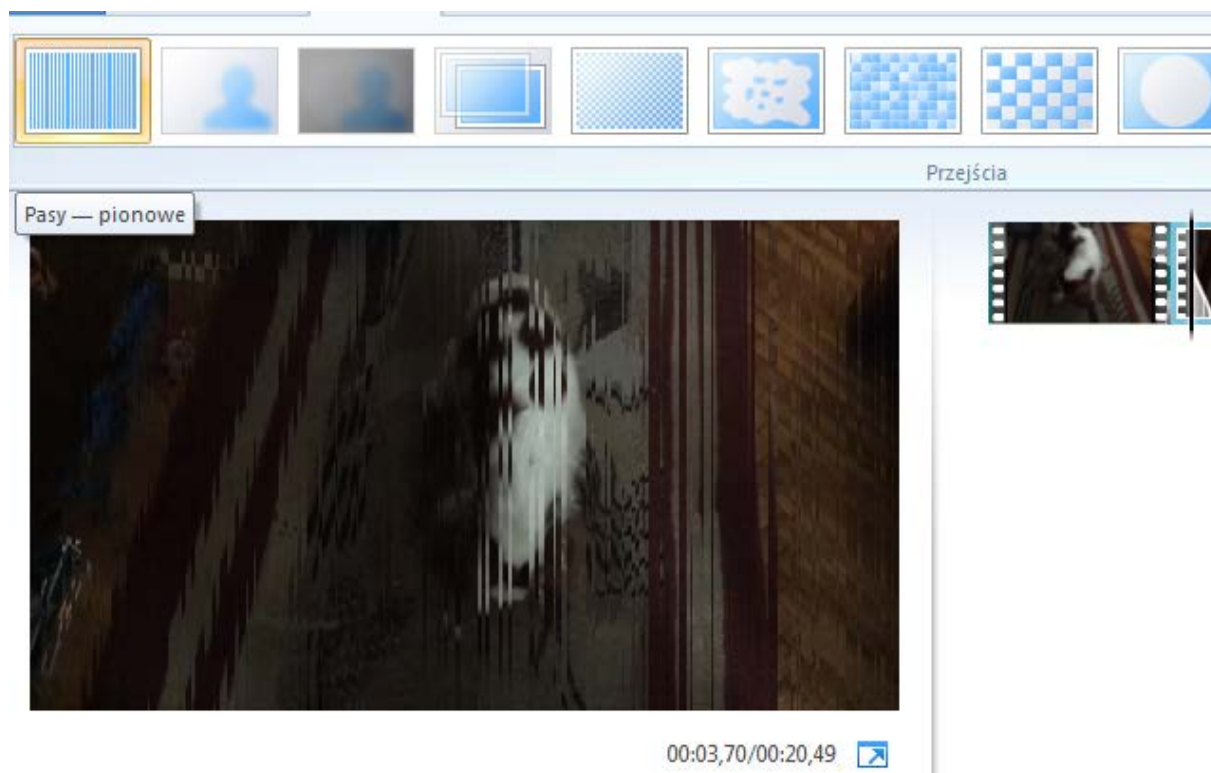
Przejścia

Oglądając film zmontowany z różnych części bardzo łatwo zauważyć, w którym momencie kończy się jeden fragment, a zaczyna drugi, gdyż następuje charakterystyczne nagłe przejście. Aby nieco temu zaradzić można skorzystać dostępnych w programie Movie Maker animacji. Znajdują się one w zakładce „Animacje”.

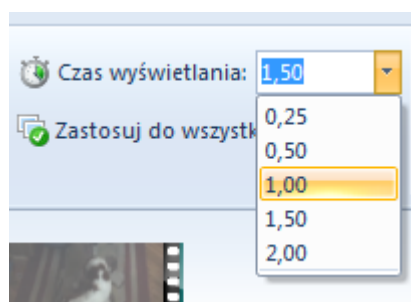
Rys. animacje

Animacja ma za zadanie utworzenie płynnego przejścia pomiędzy wyciętymi elementami. Efekty jej działania wyświetlane są na podglądzie.

Rys. Efekt działania jednej z animacji

W polu „Czas wyświetlania:” (zakładka „Animacje”) istnieje możliwość zdefiniowania szybkości przejścia.

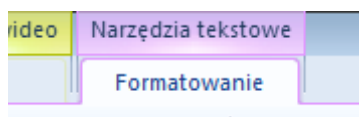
Rys. Zmianianie czasu trwania animacji

Wstawianie napisów

W Movie Makerze, do naszego filmu, możemy również dodać napisy. Mogą one znaleźć się na początku, w trakcie lub na końcu. Dodawanie tekstów odbywa się w zakładce „Strona główna”, gdzie w zależności od potrzeb dostępne są trzy formy ich wstawiania:

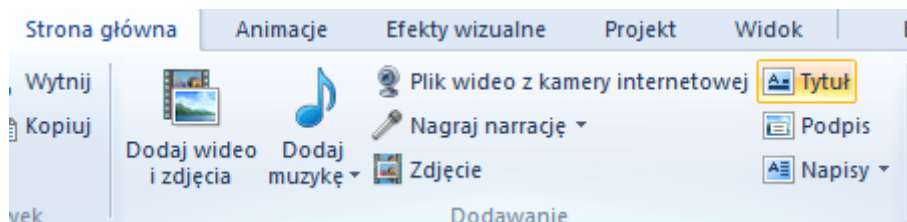
- Tytuł (na początku filmu, bądź zaznaczonego fragmentu)
- Podpis (w trakcie)
- Napisy (na końcu filmu).

Niezależnie, z której opcji skorzystamy uaktywni się zakładka „Narzędzia tekstowe”.

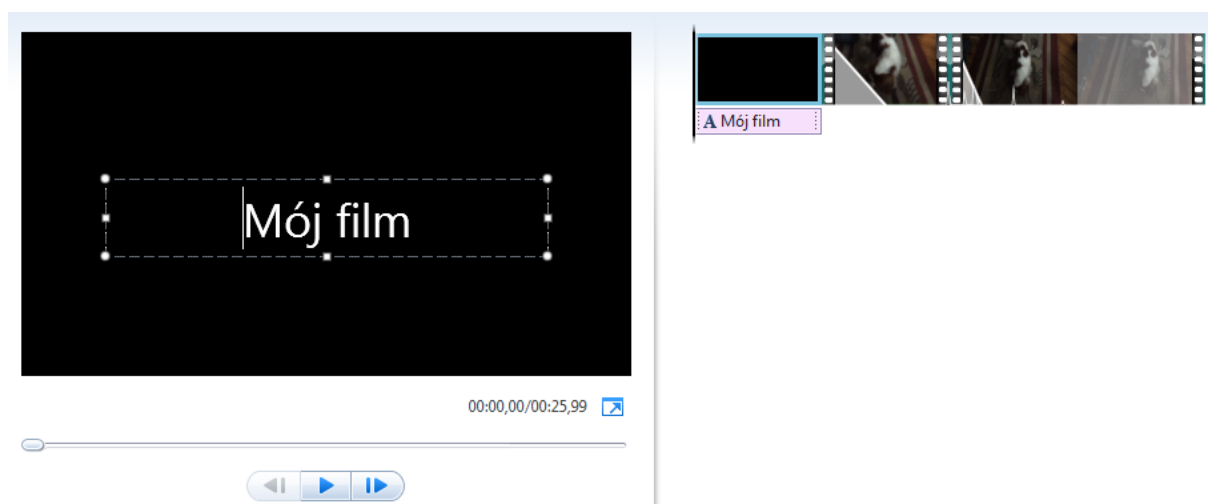
Rys. Zakładka „Narzędzia tekstowe”

Zacznijmy od wstawienia tytułu.

Rys. Wstawianie tytułu

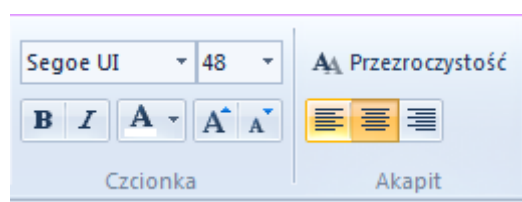
Na początku osi czasu dodane zostaje czarne pole reprezentujące tytuł, zaś w oknie podglądu możemy wpisać dowolny tekst.

Rys. Widok na obszar roboczy po wstawieniu tytułu

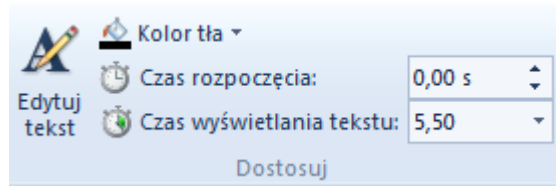
Przejdźmy do nowo powstałej zakładki „Narzędzia tekstowe”. W tym miejscu umieszczone są funkcje pozwalające na:

- zmianę wielkości, bądź kroju czcionki

Rys. Opcje związane wyświetlanym tekstem

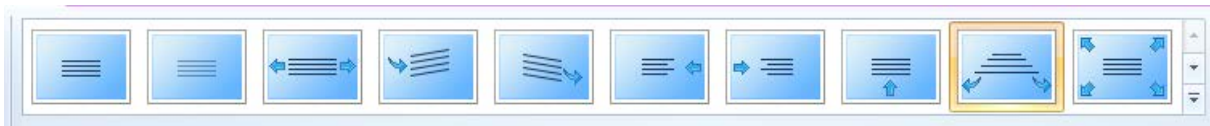
- zmianę koloru ramki oraz ustalenie, jak długo i od kiedy wyświetlany ma być tekst

Rys. Opcje związane z czasem wyświetlania tekstu

Rys. Opcje związane z ustaleniem koloru tła dla tekstu oraz czasów go wyświetlania

- dodanie efektu do tekstu

Rys. Efekty tekstowe

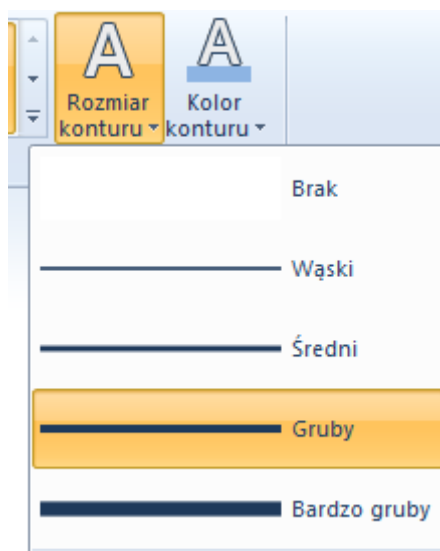
00:00,23/00:25,99

Rys. Przykładowy efekt tekstu

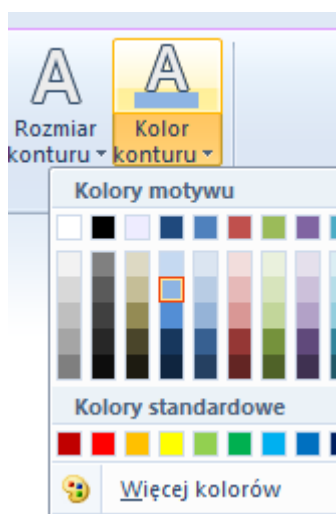
- zmianę wielkości i koloru konturu.

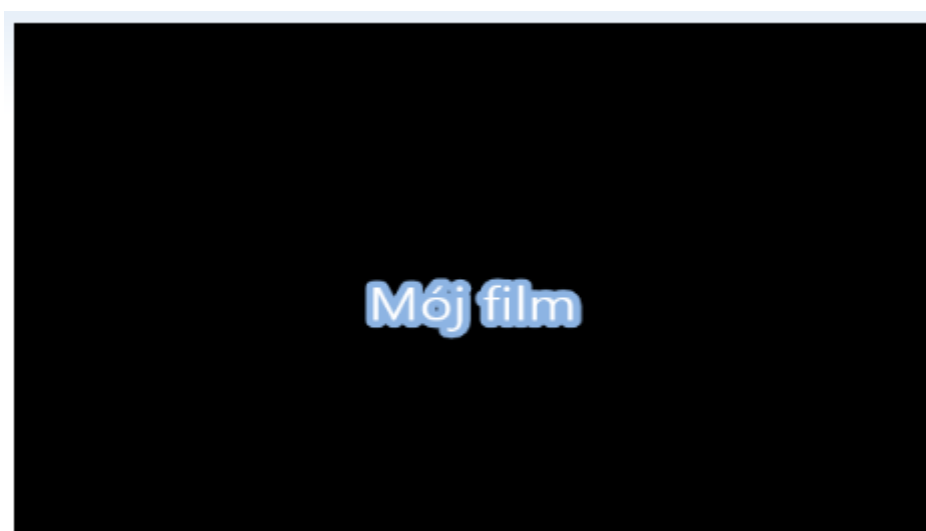
Rys. Opcje związane ze zmianą kontury

Rys. Ustalenie rozmiaru konturu

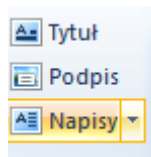
Rys. Ustalenie koloru konturu

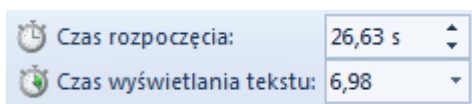
Rys. Przykładowe zastosowanie konturu

Funkcje te są takie same dla wszystkich treści wykorzystanych w naszym filmie.

Wstawmy teraz napisy końcowe i zmniejszmy „Czas rozpoczęcia” (zakładka „Narzędzia tekstowe”) o dwie sekundy.

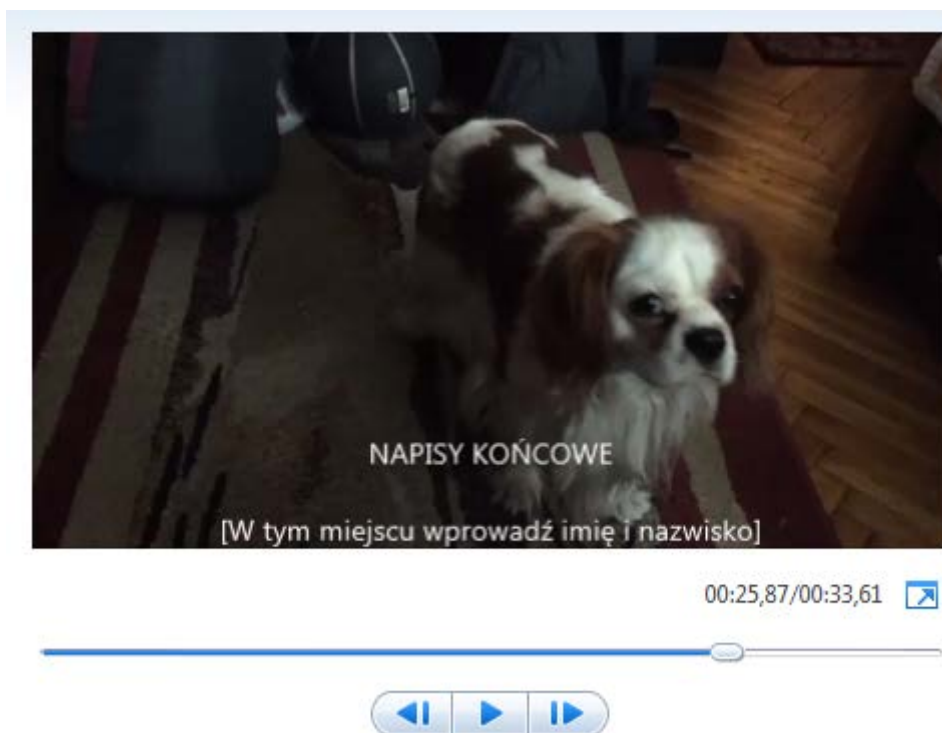

Rys. wstawianie napisów końcowych

Rys. Zmiany czasowe związane z napisami końcowymi

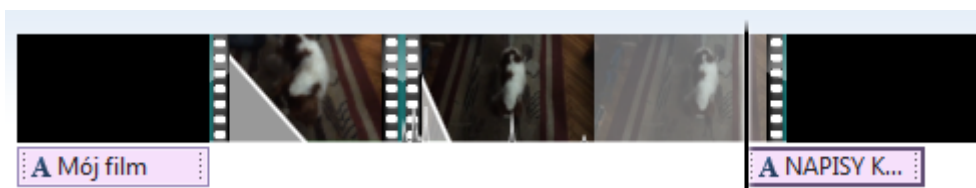
Gdybyśmy nie zmienili czasu rozpoczęcia, tekst końcowy wyświetliłby się zaraz po zakończeniu filmu, a tak pierwsze wersy pojawią się jeszcze w trakcie jego trwania.

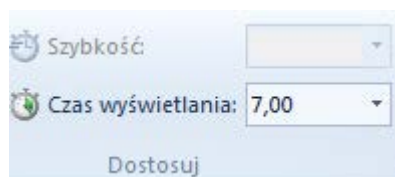
Rys. Tekst pojawiający się jeszcze w trakcie trwania filmu

Zwróćmy uwagę na oś czasu. Jak widać na załączonym poniżej obrazku pole z napisami końcowymi nachodzi lekko na wideo. Koniec tego pola wskazuje zaś, w którym momencie zniknie ostatni wers. Oznacza to, iż jeszcze przez dwie sekundy (czas o jaki przesunęliśmy wyświetlanie napisów) widoczna będzie czarna plansza, zanim całe wideo definitywnie się zakończy. Jeżeli chcemy, by filmik kończył się razem z ostatnią linijką tekstu, to albo w polu „Czas wyświetlania tekstu:” (zakładka „Narzędzia tekstowe”) zwiększymy wartość o tyle, o ile przesunęliśmy

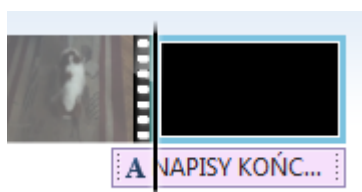
wyświetlanie napisów końcowych, albo lewym przyciskiem myszy zaznaczymy fragment odpowiedzialny za długość trwania napisów końcowych (ostatni czarny prostokąt na osi czasu), przejdziemy do zakładki „Narzędzia wideo” i zmniejszymy odpowiednio jego czas wyświetlania.

Rys. Oś czasu

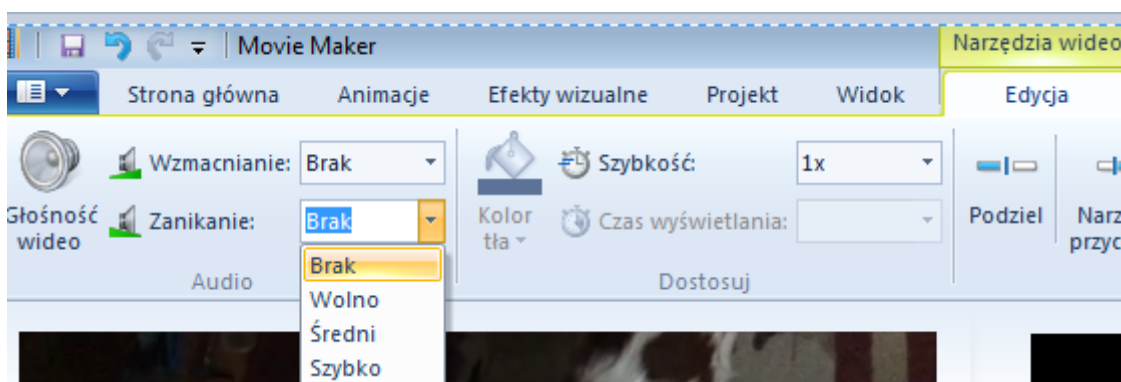
Rys. Zmiana czasu trwania fragmentu wideo odpowiedzialnego za wyświetlanie napisów końcowych

Rys. Widok na czas trwania napisów końcowych po zmianach

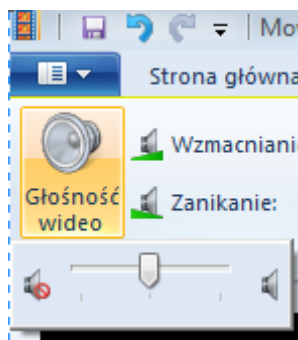
Przyciszanie

Aby dźwięk w filmie nie urywał się wraz z napisami końcowymi, Movie Maker umożliwia wstawienie efektu wyciszania. Opcja ta pod nazwą „Zanikanie” dostępna jest w zakładce „Narzędzia wideo” (trzeba na początku zaznaczyć fragment, w którym nastąpić ma wyciszenie).

Rys. Opcja związana ze stopniowym wyciszaniem głosu w filmie

Przy pomocy opcji „Głośność wideo” możemy wyłączyć dźwięk w całym filmie, bądź w wybranym przez siebie fragmencie.

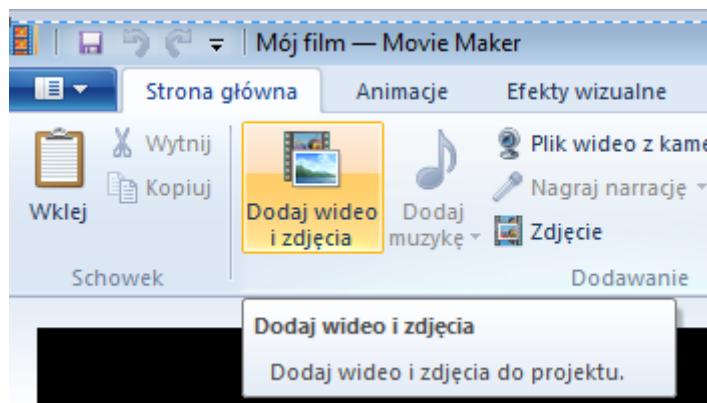

Rys. Ustawianie głośności wideo

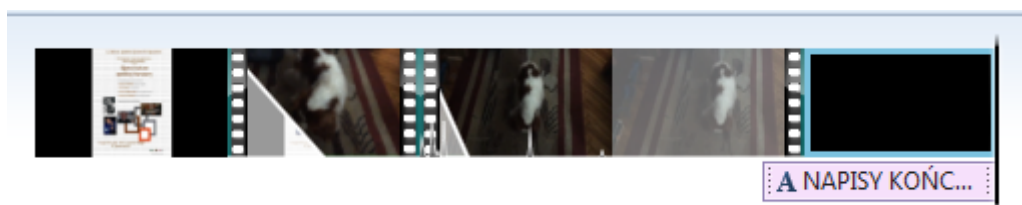
Wstawianie zdjęć i muzyki

W celu promocji imprez, biblioteki bardzo często korzystają z różnego rodzaju sporządzonych przez siebie plakatów, afiszy itp. Dlaczego nie wykorzystać ich później przy tworzeniu materiału multimedialnego podsumowującego dane wydarzenie?

Dodawanie zdjęć odbywa się analogicznie, jak w przypadku dodawania filmów.

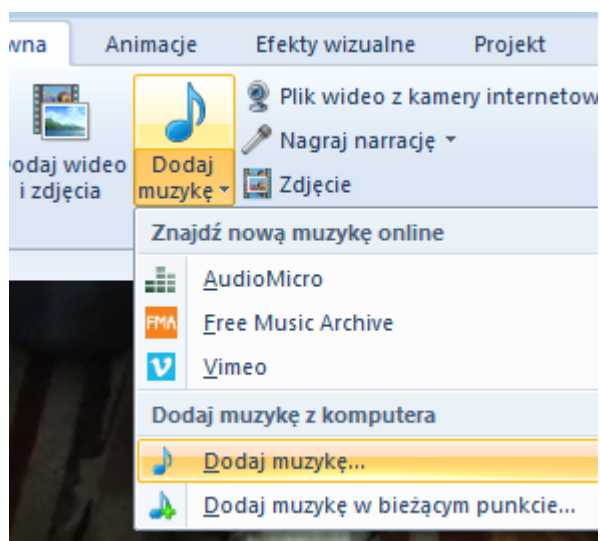

Rys. Wczytywanie filmów/zdjęć

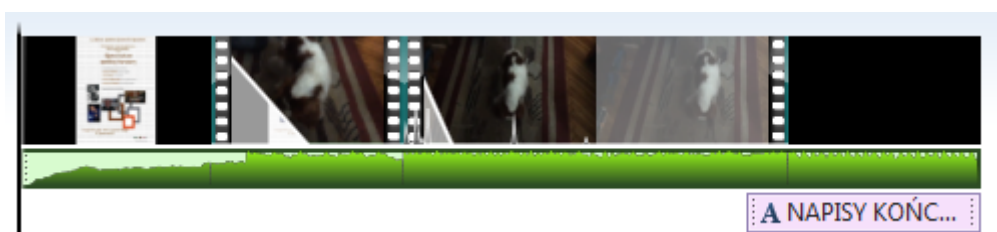
Rys. Zamieszczenie zdjęcia na wstępie zamiast tytułu

Podobnie sprawa wygląda z wczytywaniem muzyki. Po kliknięciu na „Dodaj muzykę” (zakładka „Strona główna”) wyskakuje okienko, w którym wskazujemy miejsce, gdzie znajduje się interesujący nas plik dźwiękowy.

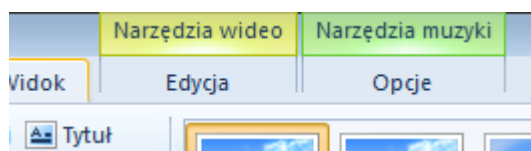

Rys. Wczytywanie muzyki

Po wczytaniu muzyki, na osi czasu pojawia się zielony pasek. Aktywowana zostaje także zakładka „Narzędzia muzyki”, gdzie umieszczone są opcje związane z obróbką wgranego dźwięku. Gdyby zakładka się nie wyświetliła, trzeba kliknąć lewym przyciskiem myszy na owy zielony pasek.

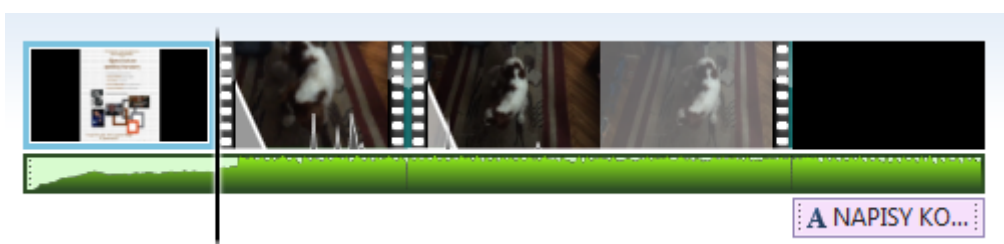

Rys. Zielony pasek reprezentujący na osi czasu wgrany dźwięk

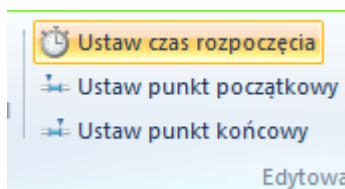

Rys. Zakładka „Narzędzia muzyki”

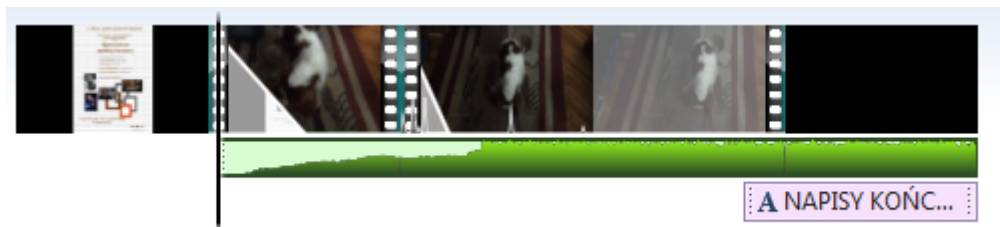
Wgrany podkład domyślnie rozpocznie się od pierwszej sekundy naszego filmu. Jednak gdybyśmy chcieli to zmienić, wystarczy na osi czasu zaznaczyć punkt od kiedy miałby zabrzmieć dźwięk i kliknąć na „Ustaw czas rozpoczęcia” (opcja dostępna w zakładce „Narzędzia muzyki”).

Rys. Zaznaczenie, od kiedy ma być odtwarzana muzyka

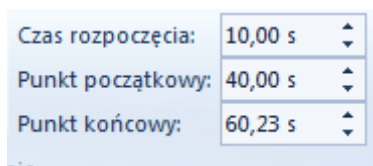

Rys. Opcje związane z odtwarzaniem wgranej muzyki

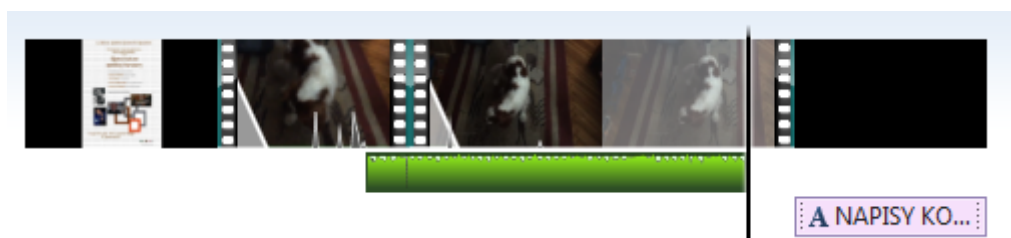

Rys. Odtwarzanie muzyki od określonego momentu

Gdy interesuje nas, żeby za ścieżkę dźwiękową posłużył tylko fragment utworu to w polach „Punkt początkowy:” oraz „Punkt końcowy:” trzeba odpowiednio podać wartości od kiedy ma się zaczynać i kończyć dany motyw.

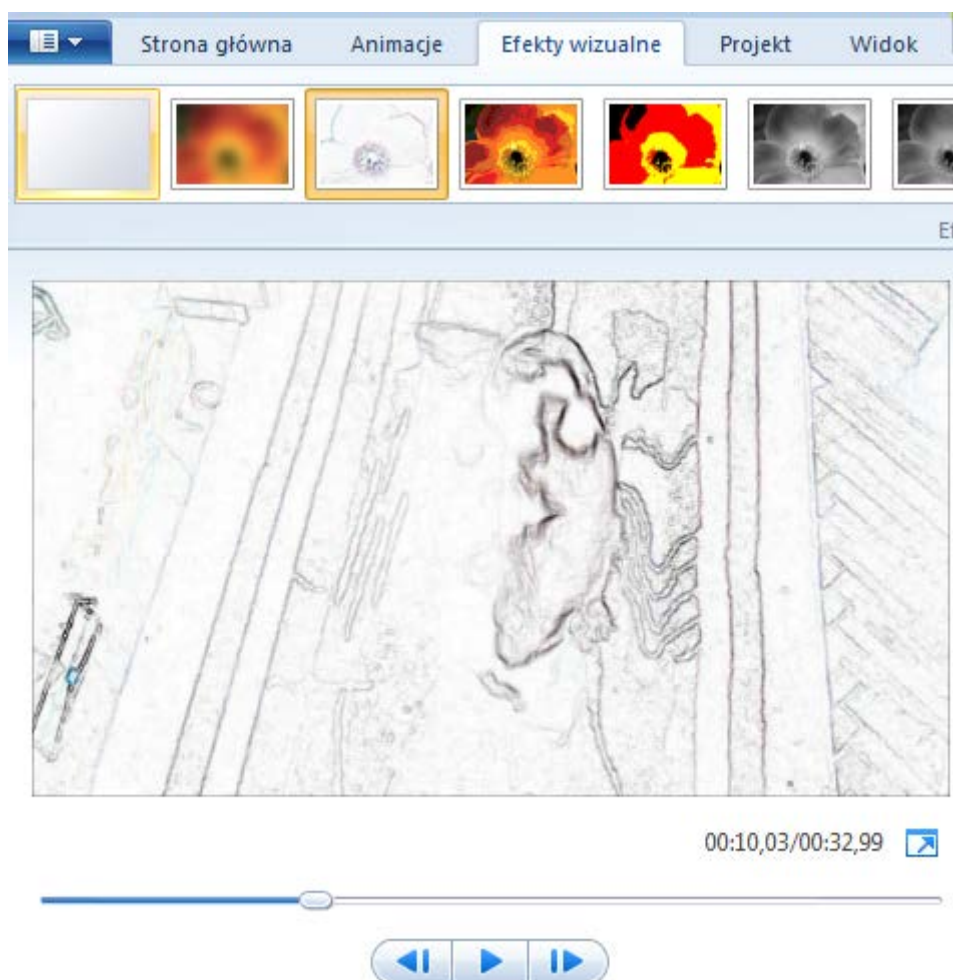
Rys. Opcje związane z odtwarzaniem wgranej muzyki

Rys. Odtwarzanie fragmentu muzyki

Efekty

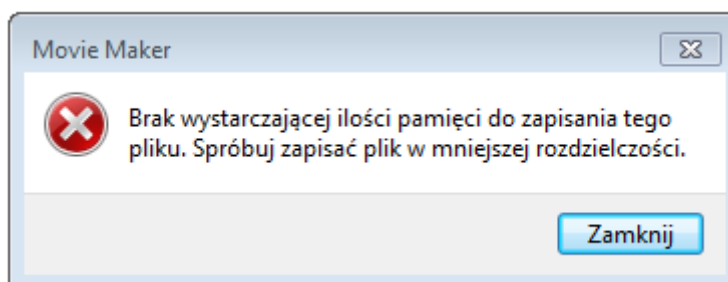
Efekty wizualne, jak sama nazwa wskazuje pozwalają zmienić wygląd całego montowanego filmu, bądź jego części. Dzięki nim można kolorowy obraz zamienić na czarno biały, albo sprawić by całość obracała się o 360 stopni.

Rys. Przykład działania jednego z efektów wizualnych

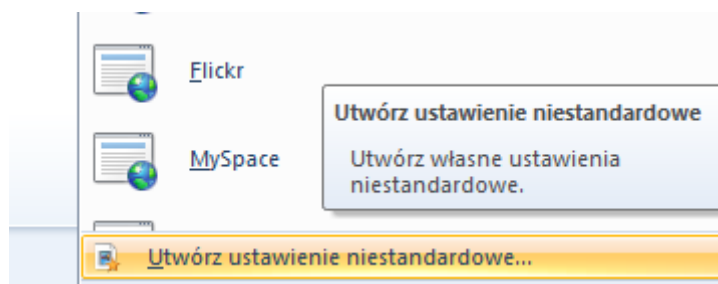
Kłopoty z zapisem

W trakcie zapisywania zmontowanego filmiku istnieje niebezpieczeństwo, że wyświetli się komunikat o braku pamięci uniemożliwiający przez to wykonanie tej operacji. Przyczyną w większości wypadku jest zbyt duża rozdzielczość pliku wideo na jakim pracowaliśmy.

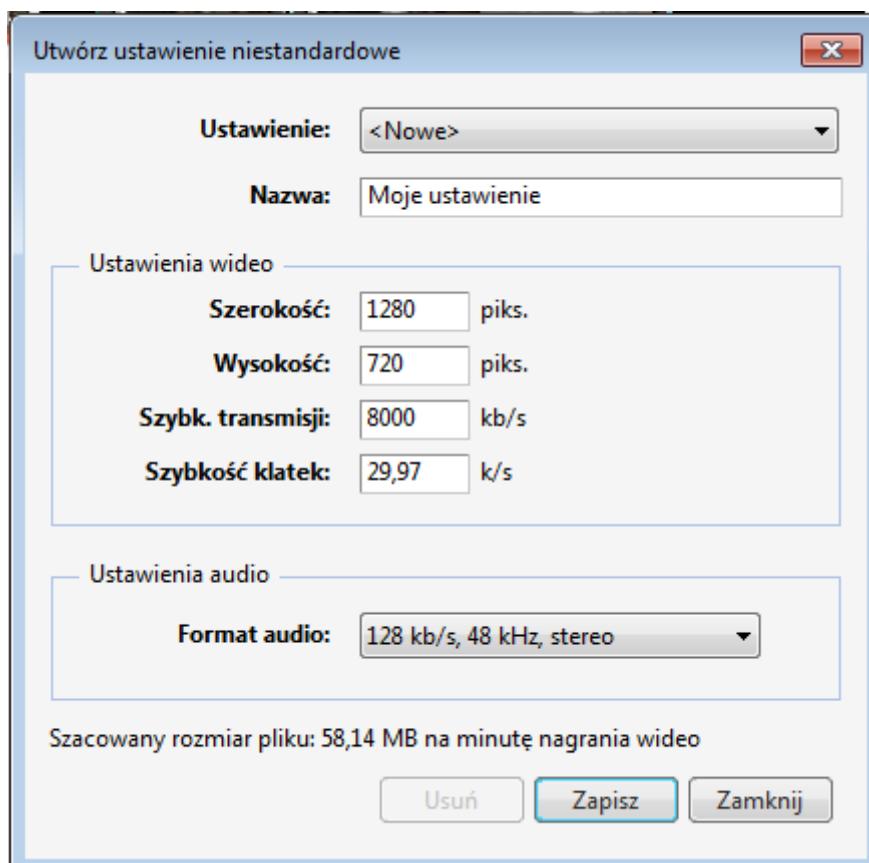

Rys. Komunikat o braku pamięci aby pomyślnie zapisać plik

Rozwiązaniem powyższego problemu może być utworzenie własnych ustawień zapisu. Po wybraniu „Zapisz film” odszukujemy „Utwórz ustawienie niestandardowe...”. W polu „Nazwa” wpisujemy tytuł naszych ustawień i sprawdzamy, czy wartość dla „szerokości” wynosi 1280 pikseli, a dla „wysokości” 720 pikseli i zatwierdzamy.

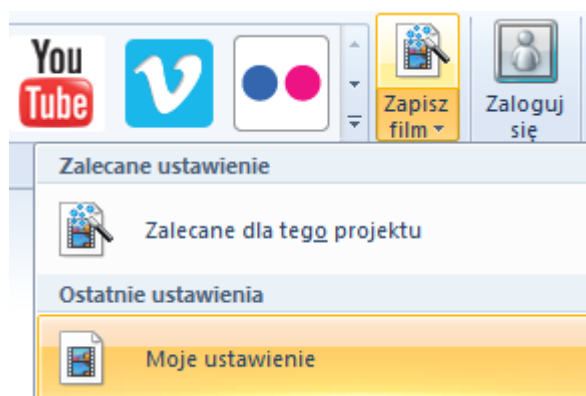

Rys. Tworzenie własnych ustawień zapisu

Rys. Opcje związane z zapisywanym materiałem

Teraz znów wybieramy „Zapisz film” i odszukujemy własne ustawienia. Film powinien zostać zapisany.

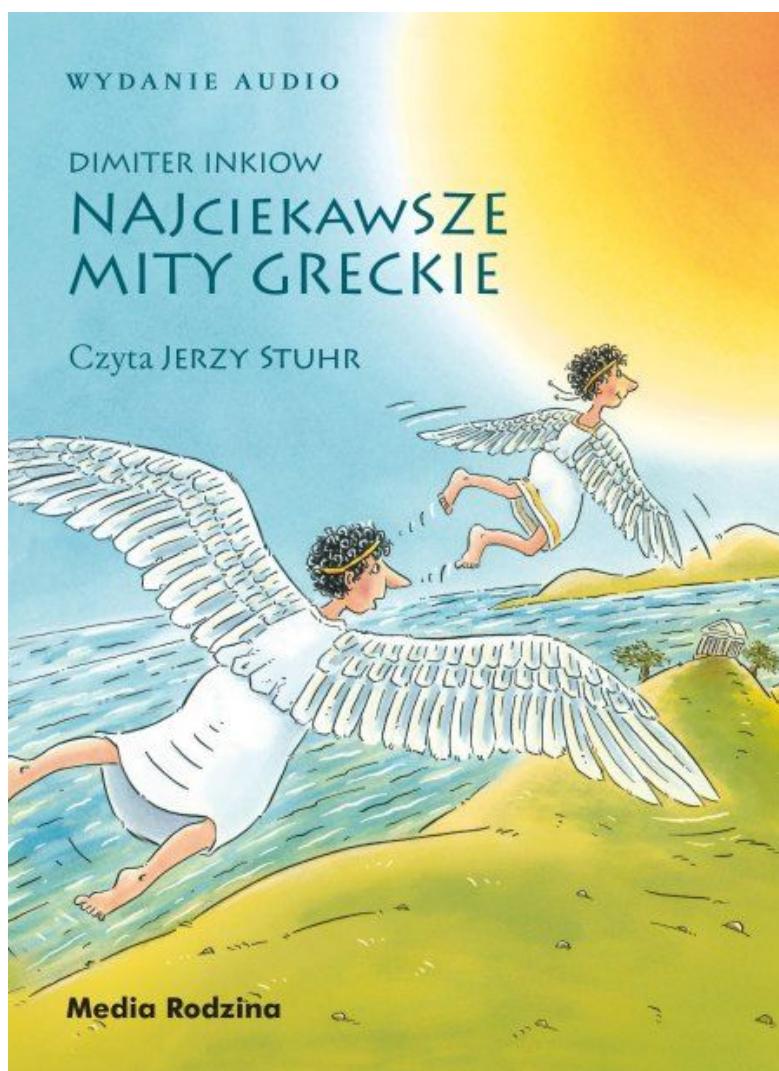
Rys. Zapisywanie przy użyciu własnych ustawień

KULTURA: LITERATURA • KSIĄŻKA • CZASOPISMIENICTWO

Małgorzata Pindera
Dział Udostępniania Zbiorów
WBP w Opolu

Audiobooki z bibliotecznej kolekcji

Mitologia dla najmłodszych

Najciekawsze mity greckie
Dimiter Inkiow ; [tł. Anna Gamroth].

Poznań : [Media Rodzina](#), cop. 2014
Czas trwania: 3 godz. 05 min.
Czyta Jerzy Stuhr.
Nagranie w formacie mp3.

Zapraszam do odsłuchania "Najciekawszych mitów greckich" – opowieści o bogach, herosach, najważniejszych postaciach antycznego świata przedstawionych w prosty i dowcipny sposób przez Dimitera Inkiowa – cenionego pisarza literatury dziecięcej pochodzącego z Bułgarii.

Młodzi odbiorcy, bo do nich skierowana jest ta płyta, zostaną dzięki niej wprowadzeni do świata greckiej mitologii.

Poznają najważniejszych bogów obradujących na Olimpie - z potężnym Zeusem (Gromowładnym) na czele. Dowiedzą się kto władał Tartarem – czyli królestwem podziemnego świata, i kto był potężnym władcą mórz i oceanów odpowiedzialnym za sztormy i tajfuny. Poznają najgenialniejszego wynalazcę Starożytności – Dedala, który wznosił się w powietrze i zrealizował odwieczne marzenie ludzkości o podniebnym locie, a także jego niepokornego syna – Ikara. Usłyszą o królu Midasie, który wszystko, czego dotknął zamieniał w złoto i przekonają się, czy wyszło mu to na dobre. Poznają także opowieści o Achillesie i o jego najsłabszej stronie, o bogini świtu Eos i jej rodzeństwie, a także o wielu innych bogach, ludziach, mitycznych postaciach.

Wszystkie te opowieści znakomicie interpretuje wybitny aktor - Jerzy Stuhr.

Dlaczego warto nadal, (w dobie XXI wieku) poznawać mity greckie?

Katarzyna Marciniak w książce "Mitologia grecka i rzymska" zauważa, że "antyczne mity stanowią niezwykle kod kulturowy. Przywoływane wciąż w nowych kontekstach (...) tworzą nowe przekazy, oddając emocje i przeżycia kolejnych pokoleń".

Mity – wywodzące się z kultury śródziemnomorskiej stanowią pewien fundament, punkt odniesienia. Mimo starożytnego rodowodu wciąż występują w literaturze, sztukach wizualnych, muzyce, kulturze popularnej. Dzięki znajomości uniwersalnego kodu kulturowego zapisanego w mitycznych opowieściach stajemy się członkami pewnej intelektualnej wspólnoty (ponad granicami państw, ponad przestrzenią i ponad czasem).

Opowieści z zaczarowanego lasu
Nathaniel Hawthorne, przeł. Krystyna Tarnowska i Andrzej Konarek ;
il. Józef Wilkoń
Warszawa: [Akademia Rozwoju Wyobraźni "Buka"](#), 2008

Warto zwrócić uwagę na występującą w zbiorach biblioteki 6-tomową serię audiobooków "Opowieści z zaczarowanego lasu" XIX-wiecznego amerykańskiego romantyka - Nathaniela Hawthorne'a. Autor "wystrzegając się bombastycznego stylu, z dużym poczuciem humoru, prowadzi nas przez <<zaczarowany las>> - sugestywny, tajemniczy, zaludniony przez nimfy, fauny, bogów i herosów".

Każdy tom serii jest odrębną interpretacją wybranego mitu. I tak np. w otwierającym serię audiobooku "**Dzieciocy raj**" usłyszymy o wspaniałym, beztroskim świecie – w "pierwszych latach swojego dzieciństwa", kiedy to "nie trzeba było ojców i matek do opieki nad dziećmi, ponieważ nie groziły żadne kłopoty, nie było wcale ubrań do naprawy i zawsze było pełno jedzenia i picia".

Arkadia ta panowałaby do dziś, gdyby niesforna i ciekawska Pandora nie uchyliła wieka tajemniczej skrzyni, z której momentalnie wyfrunęły "małe brzydactwa" tworzące całą rodzinę ziemskich Trosk.

"Były tam złe Namiętności i wiele gatunków różnych Zgryzot; było ponad sto pięćdziesiąt Zmartwień, były Choroby w ogromnej ilości przykrych, bolesnych postaci; i było więcej rodzajów Zła, niż w ogóle warto mówić. Słowem wszystkie nieszczęścia, które gnębią dusze i ciała ludzi, były przedtem zamknięte w tajemniczej puszczy i dane na przechowanie Epimeteuszowi i Pandorze po to, by szczęśliwe dzieci na całym świecie nie padły nigdy ich ofiarą".

Ten przystępny dla dzieci tekst "ozdobiony muzycznymi obrazami" Macieja Rychłego interpretuje znany aktor Krzysztof Tyniec. Całość jest pięknym, pobudzającym wyobraźnię i słuchowiskiem artystycznym. Do każdego audiobooka dołączono niewielką książeczkę z treścią mitu ilustrowaną przez wybitnego artystę - Józefa Wilkonia. Projekt udało się zrealizować dzięki "Akademii wyobraźni Buka". Serdecznie polecam.

Agnieszka Hałubiec

Dział Instrukcyjno-Metodyczny WBP w Opolu

Na regale Przegląd nowości wydawniczych

Regał: Powieść polska - 21 w

Fosa / Sylwia Siedlecka. - Warszawa : Wydawnictwo W.A.B. - Grupa Wydawnicza Foksal, cop. 2015. - 189 s. ; 21 cm. (Archipelagi)

Seria Archipelagi od lat oferuje czytelnikom ciekawe tytuły, uznane nazwiska, ale również udane debiuty. Sylwia Siedlecka nie jest co prawda „pełną” debiutantką, bo we wspomnianej serii opublikowała w 2010 roku interesujący zbiór opowiadań „Szczeniaki”, tym razem jednak proponuje spotkanie z powieścią – i w tym sensie jest to godny uwagi debiut.

Autorka zaznaczyła swoją obecność również podczas Międzynarodowego Festiwalu Opowiadania, który odbywa się co roku we Wrocławiu. Otrzymała wówczas wyróżnienie w konkursie na opowiadanie, który towarzyszy temu wydarzeniu literackiemu. W pokonkursowej antologii „Swoją drogą” z 2011 roku, można znaleźć nagrodzony tekst.

Powieść „Fosa” intryguje fabularnie i pozwala jednocześnie na delektowanie się dbałością o słowo. Być może jest to zasługą językoznawczego przygotowania, jakie posiada autorka, na co dzień Adiunkt w Instytucie Sławistyki Zachodniej i Południowej Uniwersytetu Warszawskiego.

Powieść w gruncie rzeczy klasyczna, bez eksperymentów językowych, daje jednak satysfakcję z kontaktu z tekstem. Nie przegadana, przemyślana. Autorka panuje nad materią słowa i daje czytelnikowi dokładnie tyle ile trzeba, aby poznać los bohaterki i wyobrazić sobie jej świat. Historia Lizy nie wydaje się skomplikowana - nieszczególny życiorys, brak wielkich osiągnięć, proste oczekiwania. Zjawia się on, trochę od niechcienia, bez porywów serca. Jest szansą na lepsze życie, tylko co to znaczy? Bohaterka jest ogromnie zdystansowana. Emocje skrzętnie pochowane w kieszeniach duszy. Nawet dramatyczne zwroty, niespodziewane wydarzenia, nie targają bohaterką, nie tonie w namiętnościach i rozpacz. Przyjmuje często postawę obserwacyjną – co się wydarzy, jeśli pójdzie krok dalej? Jaki klocek domina upadnie, gdy zadamy trudne pytanie, podejmiemy ryzykowane zachowanie, wejdziemy w skomplikowaną relację? Liza prowokuje takie sytuacje i idzie dalej. Tylko czy tą strategią odmieni swoje życie? Być może tak, ale nie do końca w oczekiwany sposób.

Liza przygotowuje się do ślubu z Arkiem. Cała fabuła skupia się praktycznie na tym jednym dniu i na retrospekcjach, które dookreślają bohaterkę i jej losy. Ten ważny dzień daleki jest od naszych stereotypowych wyobrażeń. To co powraca do bohaterki, to co ona sama wygrzebuje z przeszłości układa się w trudny

i przygnębiający obraz. Niektóre postacie, zdarzenia – karykaturalne, wypaczone – są jak zapowiedź złego. Prowadzą czytelnika w aurze łabędziego śpiewu do finałowego rozwiązania.

„Fosa” to powieść niejednoznaczna, pozostawiająca często w zadumie i szeregiem pytań bez odpowiedzi. Lektura wymagająca, ale zapadająca w pamięć. Ciekawa propozycja czytelnicza pośród debiutanckich wydań tego roku.

Regał: Powieść młodzieżowa polska - 21 w

**Panna Foch / Barbara Kosmowska. - Warszawa : Wydawnictwo Nasza Księgarnia, 2015. - 186, [5] s. : il. ; 20 cm.
(W Kratkę)**

Porzucenie blasków wielkiego miasta i osiedlenie się na wsi może stać się dla nastolatki życiowym dramatem. Gdy Pola przymusowo porzuca Warszawę dla Wiśniowej Góry przeżywa stratę wszystkiego, co się w jej młodym życiu liczyło najbardziej.

Bohaterka stopniowo odkrywa, że świat prowincji, może oferować znacznie więcej niż głośna metropolia. Nie do przecenienia stają się relacje międzyludzkie. Stara prawda, że „pozory mylą” odżywa na nowo. Weryfikacji ulegają przyjaźnie pozostawione w Warszawie. Czas rozłąki okazuje się próbą nie do udźwignięcia. Bohaterka musi na nowo zdefiniować, czym jest przyjaźń.

Pola ma fajną rodzinę, której może jej pozazdrościć niejeden rówieśnik, choć sama tego nie docenia – przynajmniej nie zawsze. Moc powieści ukrywa się właśnie w tych rodzinnych meandrach, w poczuciu oparcia w najbliższych, ratowaniu tego, co najważniejsze. Autorka wydobywa te wartości z wielką siłą, kreując w opozycji do rodziny Poli – postaci Janka i Amy, którzy odczuwają rodzicielskie braki, z różnych powodów.

Pola często zbyt pochopnie ocenia innych i wielokrotnie wydaje krzywdzące opinie o nowych znajomych, szczególnie o tajemniczym Janku, który jest tak naprawdę kandydatem na prawdziwego przyjaciela. Dziewczynka zderza się z problemami, które dotyczą wszystkich nastolatków – z walką o akceptację, samorealizację, zrozumienie. Sama również uczy się empatii, której często jej brakowało i swą niedelikatnością niszczyła pierwsze nici przyjaźni.

Barbara Kosmowska kolejny raz buduje wrażliwy świat młodych ludzi, z wielkim wyczuciem i zrozumieniem pokazuje ich dylematy, problemy i rozczarowania. Wstawia bohaterów na trudne życiowe zakręty, aby również pokazać, że za chwilę może pojawiać się dobra, prosta droga, tylko trzeba być cierpliwym i z ufnością otworzyć się na zmiany, które mogą być cudowną odmianą losu.

Tytułowa Panna Foch da się ostatecznie poskromić i obłaskawić. To co miało być „za karę”, stanie się wspianą nagrodą. A życiowe doświadczenie będzie bezcenne w kolejnych potyczkach z losem.

- KOMUNIKAT -

NARODOWY
PROGRAM
ROZWOJU
CZYTELNICTWA

Dofinansowano ze środków Instytutu Książki

Wojewódzka Biblioteka Publiczna im. E. Smółki w Opolu informuje, że pozyskała środki na realizację szkoleń pt. „Otwarcie na użytkownika” w ramach Programu dotacyjnego „Szkolenia dla bibliotekarzy 2015”, który jest realizowany przez wojewódzkie biblioteki publiczne. Podobnie jak w zeszłych latach ma on pomóc bibliotekarzom w uzyskaniu nowych kompetencji osobistych i zawodowych, ma także służyć podniesieniu prestiżu bibliotek publicznych i zmianie postrzegania ich funkcji przez społeczeństwo. Wojewódzka Biblioteka Publiczna im. E. Smółki w Opolu informuje, że od 18 czerwca do 6 października 2015 r. będzie realizowała bezpłatne szkolenia pod hasłem:

„Otwarcie na użytkownika”

Głównym celem szkoleń jest przygotowanie bibliotekarzy do pracy z grupami specjalnymi w bibliotece tj. dziećmi i młodzieżą, seniorami, niepełnosprawnymi oraz z grupą tzw. użytkowników trudnych. Podczas szkoleń bibliotekarze zdobędą kompetencje w zakresie tworzenia oferty dla określonych grup użytkowników służącej zwiększeniu aktywności tych grup w bibliotekach publicznych. W przypadku użytkownika trudnego, bibliotekarze nauczą się jak rozpoznać takiego użytkownika i jak reagować na jego potrzeby.

W ramach projektu planujemy zorganizować następujące warsztaty tematyczne:

„Biblioteka dla seniora” Celem szkolenia jest przygotowanie bibliotekarzy do pracy z seniorami, m.in. poprzez rozpoznanie ich potrzeb i oczekiwań. Ważnym elementem będzie ukazanie biblioteki, jako miejsca idealnie wpasowującego się w trend aktywizacji osób starszych, poprzez pokazanie możliwości tworzenia przez bibliotekę publiczną bogatej oferty działań na rzecz seniora. W trakcie szkoleń zaprezentowane zostaną także etapy projektowania działań dla osób starszych oraz przykłady takich działań w bibliotekach polskich i zagranicznych. Szkolenie będzie prowadzone metodą warsztatową, z elementami wykładu.

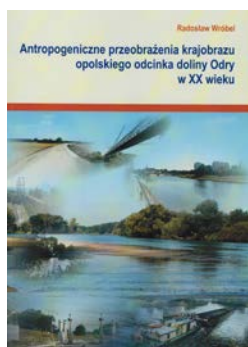
„Trudny użytkownik w bibliotece” Celem szkolenia jest przygotowanie pracowników bibliotek publicznych do radzenia sobie z problemami, jakie napotykają w swojej pracy zawodowej. Uczestnicy szkolenia zostaną zapoznani z wybranymi sposobami radzenia sobie ze stresem związanym z obsługą tzw. trudnego czytelnika. W trakcie szkolenia zostaną omówione najczęstsze zagrożenia występujące w pracy bibliotekarza z tą grupą użytkowników oraz sposoby zapobiegania trudnym sytuacjom. Zostaną omówione podstawowe metody pracy z różnymi odbiorcami, style komunikowania oraz techniki wywierania wpływu na odbiorcę w relacjach bezpośrednich. Zajęcia prowadzone będą metodą warsztatową z elementami wykładu.

„*Dzieci i młodzież w bibliotece. Jak zachęcić i zatrzymać?*” Celem szkolenia jest przygotowanie bibliotekarzy do prowadzenia działań wspólnie z dziećmi i młodzieżą oraz dobór takiej oferty, która będzie interesująca dla tej grupy użytkowników. Celem warsztatów będzie również pokazanie jak integrować dzieci i młodzież z biblioteką i środowiskiem. Szkolenie będzie prowadzone metodą warsztatową przy aktywnym udziale uczestników.

„*Użytkownik niepełnosprawny w bibliotece*” – celem szkolenia jest przełamanie stereotypów postrzegania osób niepełnosprawnych oraz poznanie ich potrzeb i oczekiwań wobec biblioteki, poprzez zdobycie wiedzy na temat specyfiki pracy z tą grupą użytkowników. W trakcie szkolenia uczestnicy zdobędą również wiedzę na temat metod aktywizacji osób niepełnosprawnych. Podczas szkolenia uczestnicy poznają przykłady ofert bibliotek skierowanych do osób niepełnosprawnych. Zajęcia będą prowadzone metodami aktywizującymi osobiste doświadczenie uczestników.

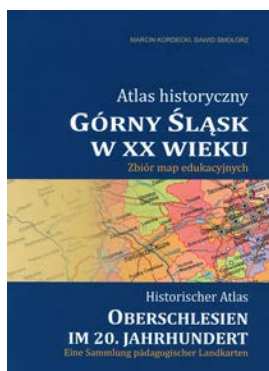
- REGION -*Hanna Jamry**Dział Informacji, Bibliografii i Promocji WBP w Opolu***NOWOŚCI O ŚLĄSKU OPOLSKIM****propozycje do księgozbioru podręczne**

Antropogeniczne przeobrażenia krajobrazu opolskiego odcinka doliny Odry w XX wieku / Radosław Wróbel. - Opole : Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego, 2014. - 205 s. - (Studia i Monografie ; 513). - Bibliogr. s. 183-199

Dolina Odry jest ważnym korytarzem z punktu widzenia nie tylko przyrodniczego, ale także komunikacyjnego i gospodarczego. W związku z działalnością człowieka dolina Odry uległa znacznym przekształceniom. Autor, badając odcinek opolski rzeki, stara się odpowiedzieć w jakim kierunku te zmiany postępowały i jakie są obecnie ich trendy. Czas, w którym zanalizował przemiany krajobrazu, obejmuje lata od końca XIX do początku XXI wieku.

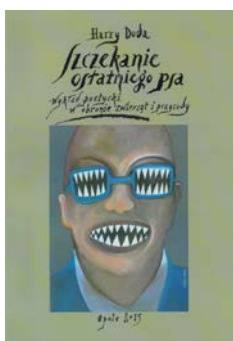
Atlas historyczny Górny Śląsk w XX wieku : zbiór map edukacyjnych / Marcin Kordecki, Dawid Smolorz. - Gliwice-Opole : Dom Współpracy Polsko-Niemieckiej ; Instytut Pamięci Narodowej w Katowicach, 2013. - 47, [1] s. : mapy. - Tekst w j. polskim i j. niemieckim

Autorzy atlasu w graficznej formie podają najistotniejsze informacje dotyczące sytuacji politycznej na Górnym Śląsku, przesunięcia granic administracyjnych i państwowych, wskazują także miejsca kuriozalnego przebiegu polsko-niemieckiej granicy po 1922 roku. Mapy przedstawiają zmieniającą się sytuację etniczną, językową, lokalne uwarunkowania kulturowe i religijne. Każda mapa opatrzona jest krótkim komentarzem, przekazującym podstawowe informacje związane z wybranym wydarzeniem czy procesem. Atlas adresowany jest do szerokiego grona zainteresowanych historią Górnego Śląska. Dla znawców tematyki jest cennym uzupełnieniem, dla rozpoczynających przygodę z historią tej ziemi jest niezbędną

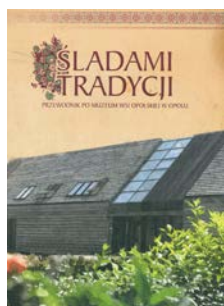
pomocą dydaktyczną.

Szczekanie ostatniego psa : wykład poetycki w obronie zwierząt i przyrody / Harry Duda. - Opole : Wojewódzka Biblioteka Publiczna im. E. Smołki, 2015. - 69 s. : il.

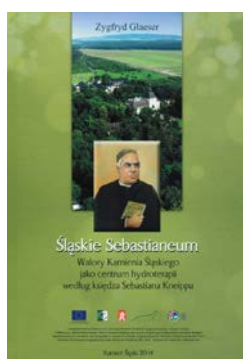
Autor, poeta i publicysta, przez wiele lat działał w dziedzinie ochrony przyrody. W swoich wypowiedziach niejednokrotnie oskarżał współczesnego człowieka o przestępstwa wobec świata zwierząt. W przedstawionym czytelnikowi „poetyckim wykładzie” jako bohater występuje pies – symbol innych zwierząt i przyrody w ogóle. Do niniejszego tomu zaprosił autor opolskich poetów – Edmunda Borzemskiego, Waltera Pykę i Piotra Żarczyńskiego, by głos w obronie zwierząt przed złym człowiekiem zyskał na sile.

Śladami tradycji - przewodnik po Muzeum Wsi Opolskiej w Opolu / tekst Jarosław Gałęza [i in.]. - Opole : Muzeum Wsi Opolskiej, 2014. 118 s. : il.

Muzeum Wsi Opolskiej powołano w 1961 r. Dla zwiedzających placówkę otwarto we wrześniu 1970 r. pokazując dziewięć zagród pochodzących z terenu oleskiego, opolskiego i nyskiego. Dziś muzeum jest jedną z ciekawszych atrakcji turystycznych województwa opolskiego, a zgromadzone tu drewniane chałupy, stodoły, spichlerze, kościoły i inne budynki, typowe dla dawnej wsi śląskiej oraz ekspozycje prezentujące wnętrza stanowią katalog wiedzy o kulturze dawnych mieszkańców Śląska Opolskiego.

Śląskie Sebastianium : walory Kamienia Śląskiego jako centrum hydroterapii według księdza Sebastiana Kneippa / Zygfryd Glaeser. - Kamień Śląski : Urząd Miejski w Gogolinie, 2014. - 199 s. : il. - Bibliogr. s. 191-194

Ksiądz Kneipp, lecząc choroby cielesne, zalecał również dogłębną terapię duchową człowieka, a w naturalnych właściwościach wody widział szansę jej terapeutycznego wykorzystania. Tę filozofię życia oraz wypracowanych przez niego metod terapeutycznych zastosował Zespół Rehabilitacyjno-Wypoczynkowy „Sebastianem Silesiacum” w Kamieniu Śląskim. W książce nie tylko opisano metody lecznicze ks. Kneippa ale również walory przyrodnicze Kamienia Śląskiego: rezerваты przyrody, zabytkowy park przypałacowy, historię miejscowości i ważnych osób z nią związanych.

Regina Kapałka
Dział Informacji, Bibliografii i Promocji WBP w Opolu

Znani i nieznani z regionu – przewodnik biobibliograficzny

Carl Ignatz Adalbert Hermann, malarz z Opola

„Malarz ceniony przez współczesnych, uznany przez historyków sztuki za ważną postać śląskiego biedermeieru.”

Joanna Rostropowicz

Carl Herrmann, Autoportret, 1817 r.

Carl Ignatz Adalbert Herrmann urodził się w Opolu 24 kwietnia 1791 r. Rodzice artysty pochodzili z Koźła, w 1789 r. przenieśli się do Opola. Rodzina Herrmannów mieszkała przy dzisiejszej ulicy Koraszewskiego, gdzie kupili dom. Ojciec Carla był kominiarzem, w późniejszych latach został skarbnikiem miejskim.

Herrmann początkowo studiował malarstwo w Pradze u profesora Josepha Berglera Młodszeo. Następnie przeniósł się do Akademii Drezdeńskiej, gdzie znalazł się pod znacznym wpływem romantyków. Czytał Wilhelma Wackenrodera, który uważał, że w każdym dziele sztuki tkwi iskra boża. Studiował dzieła poetów: Friedricha Schlegla i Ludwika Tiecka. Studia w Pradze i Dreźnie nadały kierunek twórczości Carla Herrmanna. Zgodnie z tendencją epoki zachowywał w sztuce głęboką wiarę średniowiecznych mistrzów, dodając jednocześnie dziełom wdzięku i subtelności epoki Rafaela.

W 1814 r. powrócił do Opola, jednak w 1816 r. prawdopodobnie kontynuował naukę w akademii w Berlinie i w następnym roku, jako jej wychowanek, otrzymał stypendium państwowe na wyjazd do Rzymu. W tym czasie namalował swoją podobiznę, która uchodzi za jeden z najlepszych jego portretów.

Do Rzymu dotarł 6 października, a wiosną następnego roku odbył podróż do Neapolu, gdzie poznawał znajdujące się tam dzieła sztuki. Mając za sobą pobyt w Rzymie, w czasie którego zetknął się z Friedrichem Overbeckiem i kręgiem rzymskich nazareńczyków (artystów tworzących głównie dzieła o tematyce religijnej), prezentował postawę zaangażowanego ideowo twórcy religijnego i cieszył się opinią specjalisty w dziedzinie malarstwa „chrześcijańskiego”.

W Rzymie na wystawie dzieł artystów niemieckich w Palazzo Casarelli zaprezentowano jego obraz „Niesienie krzyża”. Herrmann zdobył również sławę wytrawnego kopisty. Kopiował dzieła takich mistrzów jak: Rafael, Francesco Francia, Angelico da Fiesale, Perugia.

Również podczas pobytu w Rzymie powstał rysunkowy portret papieża Piusa VII, który pozował artyście przez kilka godzin, siedząc w fotelu. Na podstawie rysunku Herrmanna znany rytownik z Monachium wykonał miedzioryt z podobizną papieża. Miedzioryty te cieszyły się na Śląsku powodzeniem i były chętnie kupowane.

W 1819 r. z grupą zaprzyjaźnionych artystów zwiedzał miasta włoskie: Asyż, Perugię, Florencję. Po prawie trzech latach pobytu we Włoszech, 22 lipca 1820 r., powrócił do Opolą, a we wrześniu zawarł związek małżeński z Joanną Jackel pochodzącą z Czarnowas, która obdarzyła męża gromadką dzieci. W Opolu Herrmann nie miał możliwości dalszego rozwijania talentu, czekała go tu „ciężka walka o kawałek chleba”.

Szczodrym mecenasem, który nie zapomniał o nim, okazał się poznany w Rzymie hrabia Leopold Gotthard Schaffgotsch. Zlecił mu wykonanie siedmiu obrazów dla kościoła parafialnego pw. św. Jana Chrzciciela w Cieplicach.

W 1821 r. na wystawie we Wrocławiu Carl Herrmann pokazał swój pierwszy obraz tej serii „Anioł Stróż”. Dzieło to uchodziło za najlepsze spośród malowideł wykonywanych przez artystę dla kościołów. Kolejnymi obrazami tej serii były: „Św. Maria Magdalena”, „Św. Jan Chrzciciel”, „Św. Franciszek”, „Św. Barbara”, „Św. Jadwiga”, „Św. Bernard”. W kościele zawieszono je w 1823 r., gdzie można je oglądać do dziś.

Mimo mecenatu hrabiego Schaffgotscha Herrmann nadal żył w niedostatku. Po kilku latach w roku 1826 wyjechał wraz z rodziną do Wrocławia, pracując jako nauczyciel rysunku w miejskich gimnazjach we Wrocławiu, gdzie wkrótce otrzymał tytuł profesora.

W latach 1827-1831 Herrmann brał udział w wystawach Wrocławskiego Stowarzyszenia Artystów. Zaprezentował kopię „Madonny Tempia” Rafaela oraz dwa obrazy ołtarzowe zamówione do kościoła w Głuchołazach: „Męczeństwo św. Wawrzyńca” i „Chrystus w glorii”. „Koronację Marii” przeznaczoną do ołtarza kaplicy pałacowej w Tułowicach zaprezentował w 1829 r. To okazało, znacznym rozmiarów dzieło, znajduje się obecnie w jednej z kaplic opolskiej katedry.

Będąc jednym z założycieli Wrocławskiego Towarzystwa Artystów, zajmował się urządzaniem wystaw, a na posiedzeniach często wygłaszał odczyty na temat sztuki włoskiej. Współpracując z Augustinem Siegertem, namalował wizerunek Dürera, który zdobił pomieszczenia towarzystwa. Działał również w Śląskim Towarzystwie Artystycznym.

Obrazy o tematyce religijnej stanowiły najważniejszą część twórczości Hermanna, ale chętnie malował również portrety. Najczęściej podobizny zamawiali członkowie arystokratycznych rodzin. Jego kontakty z domem grafa Yorka von Wartenburga z Oleśnicy Małej zaowocowały licznymi pracami. Za najlepszy uchodził portret hrabiego naturalnej wielkości, na którym z całą wyrazistością malarz uchwycił cechy osobowości portretowanej postaci.

Najlepiej artyście udawały się rysunki – godny podziwu jest portret hrabiny Reden wykonany ołówkiem przedstawiający starszą kobietę pogrążoną w modlitwie. Rysował ją na zamku w Bukowcu 11 sierpnia 1842 r. Artysta stworzył także miniaturowy portret księżniczki Elizy Radziwiłł, pierwszej młodzieńczej miłości Wilhelma I.

Jednym z najpiękniejszych portretów Hermanna jest podobizna ojca – niewielki rysunek wykonany ołówkiem przedstawiający dojrzałego mężczyznę w domowym stroju o twarzy spokojnej, pełnej skupienia i rękach splecionych jak do modlitwy. Portret został wykonany w dniu imienin ojca artysty. Dwa miesiące później Ignatz Herrmann zmarł. Można przypuszczać, iż syn chciał uchwycić rysy twarzy odchodzącego ojca.

Jak wynika z zapisków artysty, jego obrazy pojawiały się na wielu dolnośląskich zamkach. Dzięki arystokratycznym rodzinom zaprzyjaźnionym i spokrewnionym z dworem królewskim wieść o artyście z Opolą dotarła do Wilhelma III. Król zakupił u niego kopię obrazu Rafaela „Madonna” oraz zlecił wykonanie kopii „Madonny z dzieciątkiem” Francesco Franci.

Teodor Gottlieb von Hoppel, ówczesny rezydent rejencji opolskiej, zamówił u artysty kopię portretu Fryderyka Wilhelma III autorstwa Carla Josepha Begasa. Obraz zawieszono w nowo wybudowanym budynku rejencji opolskiej. W 1833 r. król zamówił u Hermanna kopię „Lawinii” Tycjana, a także zakupił sporo rysunków. Z dzieł artysty na szczególną uwagę zasługuje obraz przeznaczony dla króla, przedstawiający „taniec czterech sztyletów” z hinduskiego eposu „Ramajana”. W latach 1837-1840 Herrmann namalował dla kościoła w Głuchołazach obrazy przedstawiające czterech ewangelistów. Ponadto kilkakrotnie wysyłał on swoje obrazy na wystawy akademickie do Berlina.

Opolski artysta zapoczątkował na Śląsku rozwój malarstwa w stylu nazareńczyków, był jednym z najlepszych portrecistów oraz twórców obrazów religijnych i historycznych. Uroczyste świętowanie jego pięćdziesiątych urodzin było wyrazem uznania dla mistrza. Znany wówczas pisarz wrocławski August Kahlert napisał o artyście :

**Kreskę miał czystą,
Rysował ku Bożej chwale,
By u Najwyższego Znawcy
Znaleźć pełne uznanie,
Wzory brał z Overbecka,
A Rafael i Francia
Byli mu mistrzami.**

Carl Adalbert Herrmann zmarł 14 kwietnia 1845 r. w wieku 54 lat we Wrocławiu.

Carl Hermann, Św. Jadwiga, 1824 r.

Wybrane pozycje bibliograficzne:

1. Carl Adalbert Herrmann i jego opolskie ślady / Joanna Filipczyk. - Portr. // *Almanach Miejski „Opolanin”*. - 1999, s. 35-36.
2. Carl Ignatz Albert Herrman - zapomniany malarz z Opola / Joanna Rostropowicz. - Il. // *Strony*. - 2010, nr 2, s. 192-200.
3. Nazareńczyk z Opola / JASZ. - (Poznaj opolskie miejsca). - Il. // *Nowa Trybuna Opolska* - 2005, nr 38, s. 10.
4. Syn kominiarza i malarz z Opola / Joanna Rostropowicz // *Nowa Trybuna Opolska*. - 2012, nr 125, dod. Heimat Mała Ojczyzna, s. II-III.
5. „Wiarą tchnące obrazy”: studia z dziejów malarstwa religijnego na Śląsku w XIX wieku / Joanna Lubos-Kozieł. - Wrocław: Wydaw. Uniwersytetu Wrocławskiego, 2004. - 468 s.
6. Ślązacy od czasów najdawniejszych do współczesności / pod red. Joanny Rostropowicz ; Górnośląskie Centrum Kultury i Spotkań im. Eichendorfa w Łubowicach; Fundacja Nauki i Kultury na Śląsku. - T. 3. - Łubowice-Opole: Górnośląskie Centrum Kultury i Spotkań im. Eichendorffa w Łubowicach; Fundacja Nauki i Kultury na Śląsku, 2009.

- LOKALNE PRAWO BIBLIOTECZNE -

Nieważność uchwały nr IV/27/2015 Rady Gminy Cisek z dnia 2 marca 2015 r. w sprawie nadania statutu Gminnego Ośrodka Kultury w Cisku

Uchwała nr XXX/284/13 Rady Powiatu Strzeleckiego z dnia 27 lutego 2013 roku w sprawie powołania samorządowej instytucji kultury pod nazwą „Powiatowe Centrum Kultury w Strzelcach Opolskich” i nadania jej statutu

UCHWAŁA NR VIII/53/2015 RADY MIEJSKIEJ W WOŁCZYNIE o zmianie uchwały w sprawie uchwalenia statutu Miejskiej i Gminnej Biblioteki Publicznej im. Jakuba Kani w Wołczynie

Treść uchwał dostępna w archiwum Bibliotekarza Opolskiego

<http://www.bibliotekarzopolski.pl/archiwum.html>

W bibliotecznym obiektywie. Spotkania – wernisaże – jubileusze (zdjęcia z archiwum WBP w Opolu)

W obiektywie bibliotecznym. Spotkania - wernisaże – jubileusze

Zdjęcia ze spotkania poetyckiego z Renatą Blicharz (26.06.2015 r.)

26 czerwca w sali konferencyjnej w pałacyku przy ul. Piastowskiej 20 odbyło się spotkanie poetyckie z Renatą Blicharz zatytułowane "Historie miłosne, czyli czarownica w sypialni" - z cyklu spotkań z członkami i sympatykami Nauczycielskiego Klubu Literackiego w Opolu.

Zdjęcia ze spotkania z Jolantą Kosowską-Strzelczyk (19.06.2015 r.)

19 czerwca w sali konferencyjnej pałacyku przy ul. Piastowskiej 20 odbyło się spotkanie autorskie z Jolantą Kosowską-Strzelczyk połączone z promocją książki "Niemoralna gra".

Zdjęcia z projekcji filmu „The Plastic People of the Universe” (18.06.2015 r.)

18 czerwca w sali konferencyjnej w pałacyku przy ul. Piastowskiej 20 odbyła się projekcja filmu dokumentalnego „The Plastic People of the Universe” znanej czeskiej dokumentalistki Jany Chytilovej - o legendarnej czeskiej grupie undergroundowej, która tworzyła historię czeskiej wolnej kultury i w latach 70. obudziła czeską opozycję.

Gośćmi spotkania byli: Petruška Šustrova, znana czeska opozycjonistka, była rzeczniczka Karty 77, tłumaczka i publicystka, polityk oraz Petr Pánek – przewodniczący Stowarzyszenia PANT, historyk, redaktor portalu PANTu, Petr Šimíček oraz czeski publicysta i tłumacz Josef Rauwolf.

Zdjęcia z VI Wojewódzkich Dni Kultury Kresowej (12.06.2015 r.)

12 czerwca w na błoniach WBP przy ul. Piastowskiej 20 odbyły się VI Wojewódzkie Dni Kultury Kresowej.

Zdjęcia z 19. koncertu „Muzyka w Galerii, czyli galeria muzyki” (11.06.2015 r.)

11 czerwca w Galerii WuBePe przy ul. Piastowskiej 20 odbył się 19. koncert z cyklu „Muzyka w Galerii, czyli galeria muzyki”.

Zdjęcia z NOCY KULTURY 2015 - "Tajemniczy Matejko" (6.06.2015 r.)

6 czerwca w pałacyku przy ul. Piastowskiej 20 odbyła się NOCY KULTURY 2015 zatytułowana "Tajemniczy Matejko".

Wojewódzka Biblioteka Publiczna zaprezentowała obraz Jana Matejki "Utopiona w Bosforze". Obraz pochodził z Muzeum Księżąt Lubomirskich w Zakładzie Narodowym im. Ossolińskich we Wrocławiu, z kolekcji Jana i Jadwigi Nowak-Jeziorańskich.

Zdjęcia z wernisażu wystawy „Z kresowego albumu” (2.06.2015 r.)

Wystawa prezentuje prywatne zdjęcia, pamiątki po rodzicach i przodkach oraz dokumenty ludzi, którzy po II wojnie światowej, w 1945 i 1946 roku musieli opuścić swoje rodzinne miejscowości na wschodzie i zacząć wszystko od nowa.

Zdjęcia ze spotkania poświęconego „Akcji Znak Pokuty” (2.06.2015 r.)

2 czerwca w Galerii WuBePe przy ul. Piastowskiej 20 miało miejsce wernisaż wystawy 2 czerwca w sali konferencyjnej przy ul. Piastowskiej 20 miało miejsce spotkanie poświęcone „Akcji Znak Pokuty” z 1965 r. Spotkanie połączone było z projekcją filmu „Cicho pod prąd” w reżyserii Tomasza Kyci i Roberta Żurka. Organizatorem spotkania byli Wojewódzka Biblioteka Publiczna oraz Dom Współpracy Polsko-Niemieckiej. Spotkanie odbyło się w ramach cyklu „HAUSbesuche-Spotkania DOMowe”.

Zdjęcia ze spotkania z prof. Tomaszem Szarotą (1.06.2015 r.)

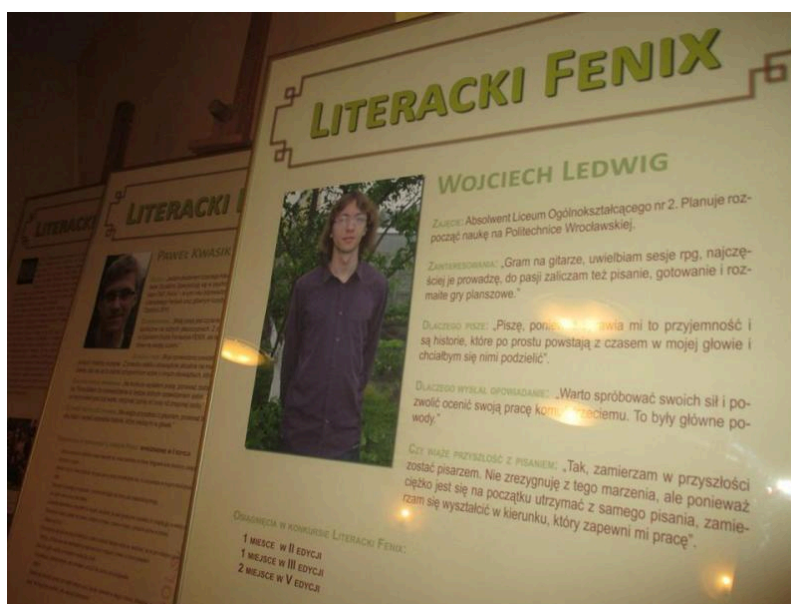
1 czerwca w sali konferencyjnej w pałacyku przy ul. Piastowskiej 20 odbyło się spotkanie z prof. dr hab. Tomaszem Szarotą zatytułowane „Zygmunt Nowakowski i jego zapomniane reportaże z Niemiec”.

Spotkanie poprowadził prof. dr hab. Stanisław S. Nicieja.

Zdjęcia z Nocy Bibliotek (1.06.2015 r.)

30 maja w Wojewódzkiej Bibliotece Publicznej odbyła się NOC BIBLIOTEK – Noc Fantastyki. Organizatorami zabawy byli: WBP i Opolski Klub Fantastyki Fenix.

Zdjęcia ze spotkania poetyckiego z Zofią Kulig (29.05.2015 r.)

29 maja w sali konferencyjnej pałacyku przy ul. Piastowskiej 20 odbyło się spotkanie poetyckie z Zofią Kulig z Nauczycielskiego Klubu Literackiego w Opolu.

Spotkanie prowadziła Daniela Długosz-Penca.

Zdjęcia z VI Forum Opolskich Środowisk Literackich (19.05.2015 r.)

19 maja w czytelnicy przy ul. Piastowskiej 18 odbyło się VI Forum Opolskich Środowisk Literackich pod hasłem "Dodaj poezji, wysp szczyptę prozy, dorzuć garść komiksu... czyli Różnorodność opolskiej literatury".

W spotkaniu uczestniczyli: Jakub Ćwiek, Artur Klose, Janusz Orlikowski i Jarosław Wasik.

Zdjęcia z promocji książki „Obrazki z życia mojej mamy Lucie, hrabianki von Haugwitz” (15.05.2015 r.)

15 maja w czytelni przy ul. Piastowskiej 18 miała miejsce promocja reprintu książki „Obrazki z życia mojej mamy Lucie, hrabianki von Haugwitz” poświęconej żonie jednego z właścicieli zamku w Rogowie Opolskim i Krapkowicach.

Zdjęcia z 18. koncertu „Muzyka w Galerii, czyli galeria muzyki” (14.05.2015 r.)

14 maja w Galerii WuBePe przy ul. Piastowskiej 20 odbył się 18. już koncert z cyklu „Muzyka w Galerii, czyli galeria muzyki”.

Zdjęcia z Dnia Bibliotek 2015 (11.05.2015 r.)

11 maja na błoniach WBP przy ul. Piastowskiej 20 odbył się Dzień Bibliotek 2015.

W programie uroczystości znalazły się m.in.: spotkanie z Magdaleną Zawadzką, przedstawienie opolskiej laureatki konkursu Bibliotekarz Roku 2014 r. (Bogna Iwańska), a także koncert zespołu Jacka Mielcarka.

Zdjęcia z koncertu zespołu Sound of Exile (4.05.2015 r.)

4 maja w Filharmonii Opolskiej miał miejsce koncert zespołu Sound of Exile. Koncert odbył się w ramach 15. Wiosna Austriackiej.

Zdjęcia z koncertu Agaty Konior (29.04.2015 r.)

29 kwietnia w Galerii WuBePe przy ul. Piastowskiej 20 odbył się recital Agaty Konior zatytułowany „Ulubione musicale”.

Zdjęcia z wieczoru poezji Witolda Hreczaniuka (24.04.2015 r.)

24 kwietnia w Pałacyku Wojewódzkiej Bibliotece Publicznej w Opolu ul. Piastowska 20 odbył się wieczór poezji Witolda Hreczaniuka. Spotkanie odbyło się w ramach organizowanego cyklu „Spotkania z twórcami Nauczycielskiego Klubu Literackiego”. Rozmowę z twórcą prowadziła Elżbieta Malik. Wiersze poetów opolskich wykonywali Anna Grabowska oraz Tomasz Henciński.

Zdjęcia z wykładu Gabrieli Gańczarczyk pt. „Zaczął się od Samotnych” (23.04.2015 r.)

23 kwietnia w Wojewódzkiej Bibliotece Publicznej odbył się wykład Gabrieli Gańczarczyk pt. „Zaczął się od Samotnych” - najnowsze kino czeskie. Spotkanie było jedną z części Tygodnia Kultur Słowiańskich, organizowanego wspólnie z Zakładem Sławistyki Zachodniej Południowej Uniwersytetu Opolskiego.

Zdjęcia z wernisażu wystawy „Ludowe instrumenty muzyczne na Słowacji” (21.04.2015 r.)

21 kwietnia o godz. 13.00 w Galerii WuBePe przy ul. Piastowskiej 20 odbył się wernisaż wystawy pt. „Ludowe instrumenty muzyczne na Słowacji”. W otwarciu wystawy udział wzięli: kurator wystawy Imrich Šimig oraz dyrektor Soňa Šváčová z Muzeum Literatury i Muzyki przy SVK w Bańskiej Bystrzycy.

Zdjęcia ze spotkania z Tomaszem Kubą Kozłowskim (20.04.2015 r.)

20 kwietnia w czytelni przy ul. Piastowskiej 18 odbyło się spotkanie z Tomaszem Kubą Kozłowskim pod tytułem „Chwała Galicji. Wystawa Krajowa we Lwowie w 1894 roku”.

Zdjęcia ze spotkania z Martinem Pollackiem (15.04.2015 r.)

15 kwietnia w czytelni przy ul. Piastowskiej 18 w ramach 15 Wiosny Austriackiej odbyło się spotkanie z autorem Martinem Pollackiem promujące książkę "Skażone krajobrazy". Spotkanie poprowadziła dr Małgorzata Świder z Instytutu Historii Uniwersytetu Opolskiego.

Zdjęcia ze spotkania z autorami Atlasu historycznego (10.04.2015 r.)

10 kwietnia w czytelni przy ul. Piastowskiej 18 odbyło się spotkanie promujące Atlas historyczny zatytułowane "Górny Śląsk w XX wieku". Spotkanie z twórcami poprowadził Jacek Konopacki.

